

سه شنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ ربیع الاول ۱۹ • 26 Oct 2021

نگاهی به رسانه‌ها

بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۲۶

روزنامه

۲۶

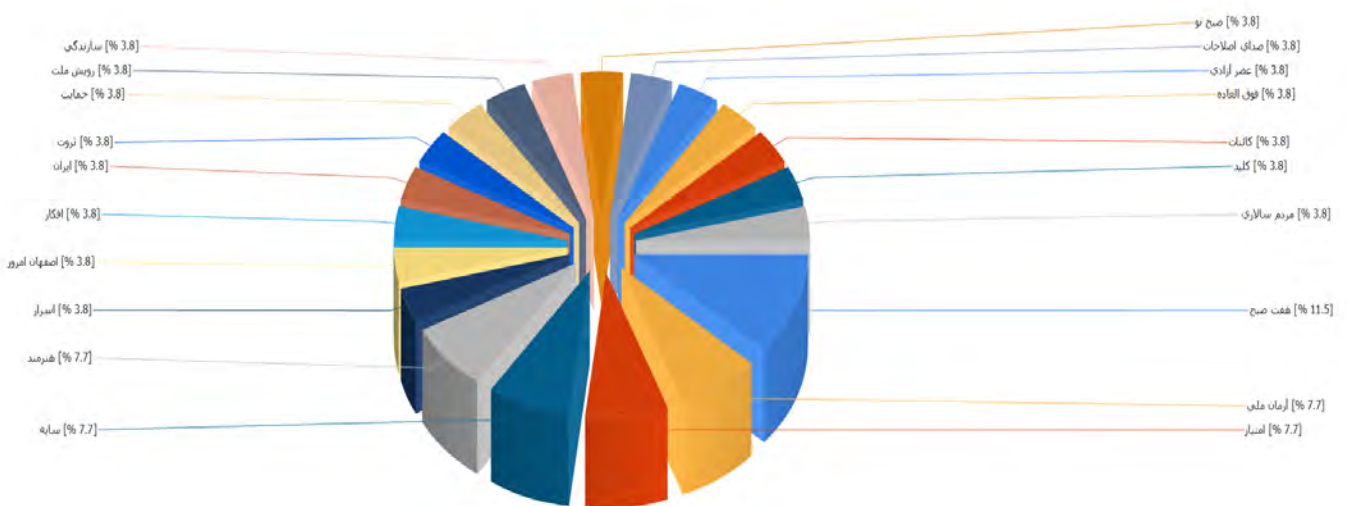
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۱/۵	۳	هفت صبح	۱
۷/۷	۲	آرمان ملی	۲
۷/۷	۲	امتیاز	۳
۷/۷	۲	سایه	۴
۷/۷	۲	هنرمند	۵
۳/۸	۱	اسرار	۶
۳/۸	۱	اصفهان امروز	۷
۳/۸	۱	افکار	۸
۳/۸	۱	ایران	۹
۳/۸	۱	ثروت	۱۰
۳/۸	۱	حمایت	۱۱
۳/۸	۱	رویش ملت	۱۲
۳/۸	۱	سازندگی	۱۳
۳/۸	۱	صبح نو	۱۴
۳/۸	۱	صدای اصلاحات	۱۵
۳/۸	۱	عصر آزادی	۱۶
۳/۸	۱	فوق العاده	۱۷
۳/۸	۱	کائنات	۱۸
۳/۸	۱	کلید	۱۹
۳/۸	۱	مردم سالاری	۲۰
۱۰۰	۲۶	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	قادر آشنا: تاش قابل تقدیر هنرمندان تئاتر خیابانی برای حفظ ارتباط با مخاطبان	ایران
۸	بلیت تئاتر به سبد کالای خانواده ها بازگشت	آرمان ملی
۹	نمایشنامه «احمدرضا احمدی» را به صحنه می برم	آرمان ملی
۱۰	نمایشنامه احمدرضا احمدی را به صحنه می برم	اسرار
۱۱	بهروز غریب پور رئیس هیات داوران جشنواره تئاتر عروسکی مجازی شد	اصفهان امروز
۱۲	بهروز غریب پور رئیس هیات داوران جشنواره تئاتر عروسکی مجازی شد	افکار
۱۳	خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!	امتیاز
۱۴	نمایشنامه احمدرضا احمدی را به صحنه می برم	امتیاز
۱۵	خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!	ثروت
۱۶	بلیت تئاتر به سبد کالای خانواده ها بازگشت	حمایت
۱۷	«بیو»ها به صحنه برمی گردند	رویش ملت
۱۸	پیشتازی تئاتر در قرن بیستم	سازندگی
۱۹	با نمایش هایی باکیفیت تماشاگران را با تئاتر آشتی دهیم	سایه
۲۰	مخاطب باید بخشی از زندگی را روی صحنه تئاتر ببیند	سایه
۲۱	«لوکوموتیو» در مهرگان روی صحنه می رود	صبح نو
۲۲	خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!	صدای اصلاحات
۲۳	جشنواره نمایش های آیینی و سنتی، نگاه ویتروینی را از این هنر دور می کند	عصر آزادی
۲۴	اولین کمدی تئاتر شهر در سال ۱۴۰۰	فوق العاده
۲۵	خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!	مردم سالاری
۲۶	اولین موش کوری که خورشید را دید/ درباره نمایش «آرزوهای یک موش کور»	هفت صبح
۲۷	باز تو غمخوار منی / درباره نمایش «بابا کرم»	هفت صبح
۲۸	پیشنهادهای ویژه هفت صبح	هفت صبح
۲۹	تئاتر خیابانی منادی ساختن جامعه ای بهتر	هنرمند
۳۰	جشنواره آیینی و سنتی نگاه ویتروینی و موزه ای را از این هنر دور می کند	هنرمند
۳۱	خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!	کائنات
۳۲	پیام دبیر جشنواره تئاتر خیابانی مریوان در آستانه برگزاری این رویداد	کلید

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

قادر آشنا: تلاش قابل تقدیر هنرمندان تئاتر خیابانی برای حفظ ارتباط با مخاطبان

بهره‌گیری خردمندان و روزآمد هنرمندان و صاحبان اندیشه‌های خلاق از تازه‌ترین شیوه‌های ارتباطی و متناسب‌سازی نمایش‌ها با شرایط ویژه شیوع بیماری به جهت استمرار ارتباط با شهروندان از امتیازات ویژه هنرمندان نمایش در این دوران بحران زده بود. در این میان هنرمندان تئاتر خیابانی به جهت شرایط ویژه این گونه نمایشی، ارتباط خود را با مخاطبان و مردم جامعه بیشتر کرده و با درک صحیح و بهنگام شرایط، در بسیاری از تولیدات خود به کمک کادر محترم درمان کشور آمدند و با آثار آموزشی خود امکان ویژه‌ای را در مسیر آگاهی‌افزایی جامعه فراهم ساختند و نیز در بسیاری تولیدات خود به تناسب ایام کوشیدند تا روحیه فردی و جمعی شهروندان و هم‌میهنان عزیز را تقویت کرده و امید و نشاط را در جامعه ارتقا بخشند. امیدوارم پانزدهمین دوره از جشنواره خاطره‌ساز و تخصصی تئاتر خیابانی مریوان سبب ساز اتفاقات مبارک برای تئاتر کشور، هنرمندان شریف تئاتر خیابانی و شهروندان هنردوست کردستان و مریوان باشد.

بخشی از پیام مدیرکل هنرهای نمایشی به جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان

رو به رو

مدیر تماشاخانه مهرگان:

بلیت تئاتر به سبد کالای
خانواده‌ها بازگشت

یک سالن‌دار تئاتر گفت: خداراشکر ما شاهد این هستیم که با تسریع در واکسیناسیون عمومی استقبال از خرید بلیت تئاتر بسیار بهتر شده و بار دیگر خرید بلیت تئاتر به سبد کالای فرهنگی خانوار بازگشته است. سارا داروفروش طی هفته‌های اخیر که واکسیناسیون به شکل سریعتی در حال انجام است و خداراشکر مردم هم از این موقعیت استقبال خوبی کردند و برای تزریق واکسن حاضر و تزریق خود را انجام دادند تا هر چه زودتر بتوانیم به حالت عادی زندگی خودمان برگردیم استقبال نسبت به گذشته بسیار بهتر شده است. وی در همین راستا تاکید کرد: این حرکت جمعی به‌ویژه در مشاغل همچون سینما و تئاتر که در فضای در بسته صورت می‌گیرد و مردم ناگزیر هستند که در یک مکان در بسته نزدیک هم بنشینند بسیار تاثیرگذار است البته که ما در تماشاخانه مهرگان همچنان تمامی اصول بهداشتی و فاصله اجتماعی را رعایت می‌کنیم اما به‌هر حال کرونا ابعادی گسترده دارد و اگر واکسیناسیون به سرعت انجام نشود و مردم اگر به این موضوع اهمیت ندهند خیلی دیرتر به شرایط مطلوب زندگی خود دست پیدا می‌کنیم. مدیرعامل تماشاخانه مهرگان ابراز کرد: با استقبال خوبی که از سوی مردم برای واکسیناسیون همچنین تسریع در آن صورت گرفته موجب شده تا گروه‌های تئاتری انگیزه بیشتری پیدا کنند و به کار برگردند و نمایش‌های خود را بار دیگر روی صحنه ببرند و از طرفی مردم هم با اطمینان بیشتری در سالن نمایش حضور پیدا می‌کنند. وی با بیان اینکه شاهد بازگشت گروه‌های تئاتری به از سرگیری فعالیت خود هستیم اظهار کرد: ما شاهد این هستیم که طی این مدت هم نمایش‌های بیشتری مشغول فعالیت دوباره خود شده‌اند و کیفیت آثار نسبت به قبل بهتر شده است و این نشان می‌دهد که واکسیناسیون عمومی در این اتفاقات موثر بوده است، همچنین با توجه به تجربه‌ای که از سالن‌های نمایش مهرگان داریم فکر می‌کنیم استقبال تماشاگران خیلی نسبت به قبل بهتر شده و هم گروه‌های تئاتری برای ساخت و تولید آثار خود در حال بازگشت به کار هستند و این موضوع بسیار خوشحال‌کننده است و نویده یک آینده درخشان در تمامی زمینه‌های فرهنگی و هنری را می‌دهد تا اینکه ان شاء... همچون ماقبل کرونا به روزهای اوج تئاتر برگردیم و میزبان خوبی برای مردم در تماشاخانه مهرگان باشیم. داروفروش به وضعیت بد تئاتر در دوران پاندمی اشاره و ابراز کرد: تئاتر طی یکسال ونیم گذشته واقعا مسکوت شده و در حال به فراموشی سپرده شدن بود چراکه مردم بسیار از حضور در سالن تئاتر هراس داشتند و مراقبت می‌کردند و به سالن نمایش نمی‌آمدند.

کوروش سلیمانی:

نمایشنامه «احمد رضا احمدی» را به صحنه می‌برم

خوب فهمیده نشدند و همواره غریب بودند، نیز دارد. همچنین نمایش در عین حال ادای احترام به کلمات و ادبیات خواهد بود. کارگردان «خرده نان» اظهار کرد: بعد از این مدت طولانی که تماشاخانه‌ها تعطیل یا نیمه تعطیل بودند ما باید با اجرای نمایش‌هایی با کیفیت بتوانیم دوباره تماشاگران را با تئاتر آشتی دهیم. امیدوارم شرایط هم به شکلی پیش برود که شاهد تعداد بیشتری تماشاگر در سالن‌های تئاتر باشیم و ظرفیت سالن‌ها به ۷۰ درصد یا بیشتر افزایش یابد که معتمد اتفاق دور از انتظاری نیز نیست چون در تماشاخانه‌های ما پروتکل‌های بهداشتی رعایت می‌شود و همه مخاطبان نیز ماسک به چهره دارند و درصد بالایی نیز واکسینه شده‌اند از این رو امیدوارم تمهیداتی برای حضور بیشتر مخاطبان در تماشاخانه‌های تئاتر اندیشیده شود. وی یادآور شد: خوشحالم و افتخار می‌کنم که قرار است این نمایش را اجرا کنم و از احمد رضا احمدی نیز ممنونم که به من و همراهانم اعتماد کرد و اجازه داد این نمایش را به صحنه ببریم. امیدوارم بتوانم پاسخ این اعتماد را بدهم چون می‌دانم که آقای احمدی این اثر را دوست دارد و چندین بار نیز عنوان کرده که دوست دارد این نمایشنامه را روی صحنه ببیند. این نمایش اثری است که تئاتر و جامعه ما به آن نیاز دارد چون از مفاهیمی بنیادین زندگی صحبت می‌کند که لایه‌لای اخبار و حوادث و بیماری کرونا و... فراموش شده‌اند. این بازیگر تئاتر و سینما در پایان صحبت‌هایش متذکر شد: گروه بازیگران و طراحانی که در این نمایش در کنار من هستند در عین حال که هنرمندانی با سابقه و توانمند هستند همگی از احمد رضا احمدی شناخت دارند، با شعر مانوس هستند و ادبیات را به خوبی می‌شناسند چون یکی از ضرورت‌هایی که برای انتخاب همکارانم مد نظر داشتم این بود که با فضای ادبیات و شعر آشنایی داشته باشند تا به خوبی بتوانند از عهده مسئولیت هنری و نقش‌هایشان بر بیایند.

وی ادامه داد: نمایشنامه در فضای شاعرانه‌ای که دارد به مفاهیم اصلی زندگی بشر می‌پردازد و اثری جذاب و دوست‌داشتنی و در جاهایی نیز طنز است که رد پای این نگاه را در اشعار احمد رضا احمدی هم می‌بینیم، با همان نگاه دقیق، نازک‌اندیشی‌ها و تسلط بر کلمات.

▲ احمدی، شاعری شناخته شده است

کارگردان «سکوت سفید» با اشاره به جایگاه احمد رضا احمدی در ادبیات، فرهنگ و هنر مملکت بیان کرد: به هر حال جایگاه احمد رضا احمدی در ادبیات معاصر به خصوص در زمینه شعر بر کسی پوشیده نیست؛ احمدی شاعری کاملا شناخته شده است که کار خود را در دهه چهل که دوره باشکوهی در ادبیات ایران به حساب می‌آید، شروع کرده است و نه فقط به عنوان نویسنده بلکه به عنوان یک شخصیت شریف فرهنگی، موقعیت و جایگاه والایی در جامعه ما دارند. از این رو من و همراهانم همه تلاش خود را خواهیم کرد که اثری در خور شان و منزلت احمد رضا احمدی و از طرف دیگر نمایشی با کیفیت به صحنه بیاوریم. وی تصریح کرد: این نمایش جدای از اینکه ادای دینی به احمد رضا احمدی خواهد بود ادای دینی به جایگاه شاعران، متفکران و کسانی که سعی در زیباتر شدن زندگی داشتند اما متأسفانه

بازیگر و کارگردان تئاتر از اجرای نمایش «فرودگاه، پرواز شماره ۷۰۷» نوشته احمد رضا احمدی در سالن سمندریان تماشاخانه ایرانشهر خبر داد. کوروش سلیمانی گفت: حدود ۲ سال قبل درخواستی برای اجرا در تماشاخانه ایرانشهر ارائه داده بودم که بر همین اساس قرار است آذر و دی امسال در سالن سمندریان نمایش تازه‌ای را به صحنه ببرم. به دلیل اینکه سال گذشته شرایط گسترده‌ی کرونا امکان فعالیت تئاتری را به گروه ما - بیستون - نمی‌داد، نتوانستم به سنت اجرای سالی یک نمایش وفادار بمانم اما امسال که شرایط برای اجرای تئاتر مساعدتر است و واکسیناسیون هموطنان نیز روند صعودی به خود گرفته تصمیم گرفتم نمایشی را برای اجرا آماده کنم. وی درباره اثری که قرار است به صحنه ببرد، توضیح داد: نمایش «فرودگاه، پرواز شماره ۷۰۷» را برای اجرا آماده خواهم کرد که نوشته احمد رضا احمدی است. آقای احمدی شاعر بزرگ، شناخته شده و اثرگذاری است که در کنار سایر فعالیت‌های ادبی خود در اوایل دهه نود چند نمایشنامه نیز به رشته تحریر درآوردند که همان سال‌ها منتشر شدند. به نظر من این اثر شبیه هیچکدام از نمایشنامه‌هایی که تا به حال با آن مواجه شده بودم، نبود تصمیم گرفتم آن را به صحنه ببرم.

کوروش سلیمانی؛ نمایشنامه احمد رضا احمدی را به صحنه می‌برم

کوروش سلیمانی از اجرای نمایش «فرودگاه، پرواز شماره ۷۰۷» نوشته احمد رضا احمدی در سالن سمندریان تماشاخانه ایرانشهر خبر داد. کوروش سلیمانی بازیگر و کارگردان تئاتر درباره اجرای نمایشی جدید گفت: حدود ۲ سال قبل درخواستی برای اجرا در تماشاخانه ایرانشهر ارائه داده بودم که بر همین اساس قرار است آذر و دی امسال در سالن سمندریان نمایش تازه‌ای را به صحنه ببرم. به دلیل اینکه سال گذشته شرایط گستردگی کرونا امکان فعالیت تئاتری را به گروه ما - بیستون - نمی‌داد، نتوانستم به سنت اجرای سالی یک نمایش وفادار بمانم اما امسال که شرایط برای اجرای تئاتر مساعدتر است و واکسیناسیون هموطنان نیز روند صعودی به خود گرفته تصمیم گرفتم نمایشی را برای اجرا آماده کنم. وی درباره اثری که قرار است به صحنه ببرد، توضیح داد: نمایش «فرودگاه، پرواز شماره ۷۰۷» را برای اجرا آماده خواهیم کرد که نوشته احمد رضا احمدی است. آقای احمدی شاعر بزرگ، شناخته شده و اثرگذاری است که در کنار سایر فعالیت‌های ادبی خود در اوایل دهه نود چند نمایشنامه نیز به رشته تحریر درآوردند که همان سال‌ها منتشر شدند. یادآور شوم که در سال نود زنده یاد داوود رشیدی قصد داشت این نمایشنامه را برای اجرا آماده کند که من را هم با لطف به عنوان بازیگر به کار دعوت کرده بود اما متأسفانه اجرای نمایش محقق نشد. من از همان زمان با متن آشنا شدم و این نمایشنامه همیشه در گوشه‌ای از ذهنم قرار داشت و به دلیل علاقه شخصی که به فضای ذهنی آقای احمدی و آثار ایشان داشتم و خود این نمایشنامه که به نظرم اثری خاص است و شبیه هیچکدام از نمایشنامه‌هایی که تا به حال با آن مواجه شده بودم، نبود تصمیم گرفتم آن را به صحنه ببرم.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۲۲

بهروز غریب پور رئیس هیئت داوران جشنواره تئاتر عروسکی مجازی شد

به دبیری بهرام بهبهانی و با رویکردی بین‌المللی، پذیرای آثار تمام نمایشگران عروسکی از سرتاسر جهان بی‌هیچ محدودیتی خواهد بود تا ثابت کند هنرمندان همانند تمام اقشار دیگر جامعه و چه بسا بیشتر از آنان می‌توانند خود را با تغییر شرایط وفق دهند و بستری برای ارائه آثار خود پیدا کنند. مهلت تمدید ارسال آثار به جشنواره ۳۰ مهر به اتمام رسیده است. اختتامیه جشنواره ۳۰ آذرماه ۱۴۰۰ برگزار خواهد شد.

جشنواره طی جلسهای به طرح موضوع با ایشان پرداختند. غریب پور که در دور نخست حمایت‌های زیادی از جشنواره کرده بود، ضمن پذیرفتن ریاست هیئت‌داوران، پیشنهاد داد داوران جشنواره از سطح جهان انتخاب شوند که قرار بر این شد پس از رایزنی‌ها با چند کاندیدا از میان فعالان حرفه‌ای تئاتر عروسکی جهان، طی انتشار خبری معرفی شوند. این جشنواره که سال گذشته در پی همه‌گیری ویروس کرونا کار خود را آغاز کرده است، امسال

بهروز غریب پور نویسنده، کارگردان و پیشکسوت تئاتر و سینمای ایران ریاست هیئت‌داوران دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر عروسکی مجازی را پذیرفت.

به گزارش رسانه جشنواره، شورای سیاست‌گذاری جشنواره از بین چهره‌های برجسته هنر تئاتر عروسکی جهان بهروز غریب پور را برای ریاست هیئت‌داوران این جشنواره انتخاب کرد. پویک عظیم پور رئیس شورای سیاست‌گذاری جشنواره و بهرام بهبهانی دبیر

بهر روز غریب پور رئیس هیات داوران جشنواره تئاتر عروسکی مجازی شد

بهر روز غریب پور نویسنده، کارگردان و پیشکسوت تئاتر و سینمای ایران ریاست هیات داوران دومین جشنواره بین المللی تئاتر عروسکی مجازی را پذیرفت. به نقل از رسانه جشنواره، شورای سیاست گذاری جشنواره از بین چهره های برجسته هنر تئاتر عروسکی جهان بهروز غریب پور را برای ریاست هیات داوران این جشنواره انتخاب کرد، پویک عظیم پور رئیس شورای سیاست گذاری جشنواره و بهرام بهبهانی دبیر جشنواره طی جلسه ای به طرح موضوع با ایشان پرداختند.

غریب پور، که در دور نخست حمایت های زیادی از جشنواره کرده بود، ضمن پذیرفتن ریاست هیات داوران، پیشنهاد داد داوران جشنواره از سطح جهان انتخاب شوند، که قرار بر این شد پس از رایزنی ها با چند کاندیدا از میان فعالان حرفه ای تئاتر عروسکی جهان، طی انتشار خبری معرفی شوند.

این جشنواره که سال گذشته در پی همه گیری ویروس کرونا کار خود را آغاز کرده است، امسال به دبیری بهرام بهبهانی و با رویکردی بین المللی، پذیرای آثار تمام نمایشگران عروسکی از سرتاسر جهان بی هیچ محدودیتی خواهد بود. ثابت کند هنرمندان همانند تمام اقشار دیگر جامعه و چه بسا بیشتر از آنان می توانند خود را با تغییر شرایط وفق دهند و بستری برای ارائه آثار خود پیدا کنند.

خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!

کمبود بازیگر مناسب در تئاتر ما مساله‌ای پرسابقه است که اتفاقاً فقط مشکل کارگردان‌های جوان و ناشناخته نیست بلکه بزرگ‌ترین کارگردانان ما هم با آن رو به رو بوده‌اند. از همان دوره که استادانی مانند زنده‌یاد حمید سمندریان بعد از اتمام تحصیلات خود به ایران بازگشتند، این معضل در تئاتر ما وجود داشته و در خاطرات این هنرمندان می‌خوانیم که گاه به دلیل نبود بازیگر مناسب، ناچار شده‌اند از خیر اجرای یک نمایشنامه قدرتمند بگذرند. در حال حاضر هم با وجود خیل پر شمار دانش‌آموختگان بازیگری که از دانشگاه‌ها یا آموزشگاه‌های آزاد فارغ‌التحصیل می‌شوند، همچنان با معضل بازیگر رو به رو هستیم ولی این مساله حالا شکل و شمایل دیگری پیدا کرده است. اگر در گذشته یک کارگردان موفق نمی‌شد برای بعضی از نقش‌ها بازیگر مناسبی پیدا کند، امروز، مشکل اصلی نبود بازیگر نیست بلکه مساله این است که بیشتر بازیگران در پروژه‌های دیگر مشغول به کار هستند و کارگردان یا باید مدت‌ها منتظر آمدن آن بازیگر بماند یا ناچار است آرمان‌گرایی خود را کنار بگذارد و به حضور بازیگران دیگری راضی شود. در یکی دو سال اخیر، کرونا هم به سهم خود به این مساله قدیمی دامن زد و مشکلات تازه‌ای را پیش‌روی کارگردانان تئاتر قرار داد. کسانی که پیگیر خبرهای تئاتر بوده‌اند، می‌دانند که در این دوران کارگردان‌هایی مانند گلاب آدینه و هادی مرزبان به عنوان دو کارگردان شناخته شده تئاتر کشور چگونه با مساله یافتن بازیگر مناسب رو به رو شده‌اند. هر دو کارگردان قرار است در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه بروند. تاکنون چند بار تاریخ اجرای نمایش‌های آنان تغییر کرده است. در این میان جای شکرش باقی است که طلسم اجرای نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی گلاب آدینه در حال شکسته شدن است و به تازگی گروه بازیگران این نمایش معرفی شدند. آدینه و مرزبان، هر دو پیش از کرونا دست به کار اجرای نمایش‌های تازه خود شدند. گلاب آدینه تمرین‌های خود را با گروه بزرگی از بازیگران جوان که هنرجویانش هستند، آغاز کرد اما او نیز مانند دیگر همکاران خود ناچار شد در دوران کرونا تمرین این اثر نمایشی را چندین بار متوقف کند. در این میان بازیگران متفاوتی نامزد بازی در این نمایش شدند اما تعطیلات پیاپی تئاتر با اوج‌گیری هر باره کرونا، روند تمرین این نمایش را دچار مشکل کرد تا اینکه چندی پیش از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر اعلام شد که این اثر نمایشی با بازی جلیل فرجاد، امیر غفارمنش، نورا هاشمی، رضا عمرانی، گلشید بحیرایی و مرتضی امینی تبار روی صحنه خواهد رفت.

کوروش سلیمانی مطرح کرد:

نمایشنامه احمدرضا احمدی را به صحنه می‌برم

این نمایش در کنار من هستند در عین حال که هنرمندانی با سابقه و توانمند هستند همگی از احمدرضا احمدی شناخت دارند، با شعر مانوس هستند و ادبیات را به خوبی می‌شناسند چون یکی از ضرورت‌هایی که برای انتخاب همکاریام مد نظر داشتم این بود که با فضای ادبیات و شعر آشنایی داشته باشند تا به خوبی بتوانند از عهده مسئولیت هنری و نقش‌هایشان بر بیایند.

به مفاهیم اصلی زندگی بشر می‌پردازد و اثری جذاب و دوست‌داشتنی و در جاهایی نیز طنز است که رد پای این نگاه را در اشعار احمدرضا احمدی هم می‌بینیم، با همان نگاه دقیق، نازک اندیشی‌ها و تسلط بر کلمات. در نمایشنامه مقولاتی مانند عشق، مرگ، عدالت، مسئولیت‌پذیری، رویا و مفاهیمی از این دست مطرح می‌شود که در طول این سال‌ها جزو دغدغه‌های خود من هم بوده‌اند. شخصیت اصلی نمایش یک شاعر است که در طول داستان و در فضایی عجیب، برخی اتفاقاتی که در زندگی اش افتاده و نوع نگاهش به زندگی در مواجهه با سایر شخصیت‌ها مرور می‌شود. در عین حال یکی از مفاهیم دیگری که در نمایشنامه مطرح می‌شود مسأله غربت شاعران و جدافتادگی ناخواسته آنها از جامعه و کمتر فهمیده شدن حرف آنهاست که البته قابل تعمیم به هنرمندان دیگر نیز هست.

کارگردان «سکوت سفید» با اشاره به جایگاه احمدرضا احمدی در ادبیات، فرهنگ و هنر مملکت بیان کرد: به هر حال جایگاه احمدرضا احمدی در ادبیات معاصر به خصوص در زمینه شعر بر کسی پوشیده نیست؛ احمدی شاعری کاملاً شناخته شده است که کار خود را در دهه چهل که دوره باشکوهی در ادبیات ایران به حساب می‌آید، شروع کرده است و نه فقط به عنوان نویسنده بلکه به عنوان یک شخصیت شریف فرهنگی، موقعیت و جایگاه والایی در جامعه ما دارند. از این رو من و همراهانم همه تلاش خود را خواهیم کرد که اثری در خور شان و منزلت احمدرضا احمدی و از طرف دیگر نمایشی با کیفیت به صحنه آوریم.

وی تصریح کرد: این نمایش جدای از اینکه ادای دینی به احمدرضا احمدی خواهد بود ادای

کوروش سلیمانی بازیگر و کارگردان تئاتر درباره اجرای نمایشی جدی گفت: حدود ۲ سال قبل درخواستی برای اجرا در تماشخانه ایرانشهر ارائه داده بودم که بر همین اساس قرار است آذر و دی امسال در سالن سمندریان نمایش تازه‌ای را به صحنه ببرم. به دلیل اینکه سال گذشته شرایط گسترده‌ی کرونا امکان فعالیت تئاتری را به گروه ما - بیستون - نمی‌داد، نتوانستم به سنت اجرای سالی یک نمایش وفادار بمانم اما امسال که شرایط برای اجرای تئاتر مساعدتر است و واکسیناسیون هموطنان نیز روند صعودی به خود گرفته تصمیم گرفتم نمایشی را برای اجرا آماده کنم.

وی درباره اثری که قرار است به صحنه ببرد، توضیح داد: نمایش «فرودگاه، پرواز شماره ۷۰۷» را برای اجرا آماده خواهم کرد که نوشته احمدرضا احمدی است. آقای احمدی شاعر بزرگ، شناخته شده و اثرگذاری است که در کنار سایر فعالیت‌های ادبی خود در اوایل دهه نود چند نمایشنامه نیز به رشته تحریر درآوردند که همان سال‌ها منتشر شدند. یادآور شوم که در سال نود زنده یاد داوود رشیدی قصد داشت این نمایشنامه را برای اجرا آماده کند که من را هم با لطف به عنوان بازیگر به کار دعوت کرده بود اما متأسفانه اجرای نمایش محقق نشد. من از همان زمان با متن آشنا شدم و این نمایشنامه همیشه در گوشه‌ای از ذهنم قرار داشت و به دلیل علاقه شخصی که به فضای ذهنی آقای احمدی و آثار ایشان داشتم و خود این نمایشنامه که به نظرم اثری خاص است و شبیه هیچکدام از نمایشنامه‌هایی که تا به حال با آن مواجه شده بودم، نبود تصمیم گرفتم آن را به صحنه ببرم.

وی ادامه داد: نمایشنامه در فضای شاعرانه‌ای که دارد

خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!

که هنرجویانش هستند، آغاز کرد اما او نیز مانند دیگر همکاران خود ناچار شد در دوران کرونا تمرین این اثر نمایشی را چندین بار متوقف کند. در این میان بازیگران متفاوتی نامزد بازی در این نمایش شدند اما تعطیلات پیاپی تئاتر با اوج گیری هر باره کرونا، روند تمرین این نمایش را دچار مشکل کرد تا اینکه چندی پیش از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر اعلام شد که این اثر نمایشی با بازی جلیل فرجاد، امیر غفارمیش، نورا هاشمی، رضا عمرانی، گلشید بحیرایی و مرتضی امینی تبار روی صحنه خواهد رفت.

کارگردان یا باید مدت‌ها منتظر آمدن آن بازیگر بماند یا ناچار است آرمان گرایی خود را کنار بگذارد و به حضور بازیگران دیگری راضی شود.

در یکی دو سال اخیر، کرونا هم به سهم خود به این مساله قدیمی دامن زد و مشکلات تازه‌ای را پیش روی کارگردانان تئاتر قرار داد. کسانی که پیگیر خبرهای تئاتر بوده‌اند، می‌دانند که در این دوران کارگردان‌هایی مانند گلاب آدینه و هادی مرزبان به عنوان دو کارگردان شناخته شده تئاتر کشور چگونه با مساله یافتن بازیگر مناسب رو به رو شده‌اند. هر دو کارگردان قرار است در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه بروند. تاکنون چند بار تاریخ اجرای نمایش‌های آنان تغییر کرده است. در این میان جای شکرش باقی است که طلسم اجرای نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی گلاب آدینه در حال شکسته شدن است و به تازگی گروه بازیگران این نمایش معرفی شدند.

آدینه و مرزبان، هر دو پیش از کرونا دست به کار اجرای نمایش‌های تازه خود شدند. گلاب آدینه تمرین‌های خود را با گروه بزرگی از بازیگران جوان

کمبود بازیگر مناسب در تئاتر ما مساله‌ای پرسابقه است که اتفاقاً فقط مشکل کارگردان‌های جوان و ناشناخته نیست بلکه بزرگ‌ترین کارگردانان ما هم با آن رو به رو بوده‌اند.

به گزارش ایسنا، از همان دوره که استادانی مانند زنده‌یاد حمید سمندریان بعد از اتمام تحصیلات خود به ایران بازگشتند، این معضل در تئاتر ما وجود داشته و در خاطرات این هنرمندان می‌خوانیم که گاه به دلیل نبود بازیگر مناسب، ناچار شده‌اند از خیر اجرای یک نمایشنامه قدرتمند بگذرند.

در حال حاضر هم با وجود خیل پر شمار دانش‌آموختگان بازیگری که از دانشگاه‌ها یا آموزشگاه‌های آزاد فارغ‌التحصیل می‌شوند، همچنان با معضل بازیگر رو به رو هستیم ولی این مساله حالا شکل و شمایل دیگری پیدا کرده است.

اگر در گذشته یک کارگردان موفق نمی‌شد برای بعضی از نقش‌ها بازیگر مناسبی پیدا کند، امروز، مشکل اصلی نبود بازیگر نیست بلکه مساله این است که بیشتر بازیگران در پروژه‌های دیگر مشغول به کار هستند و

گفت و گو

بلیت تئاتر به سبد کالای خانواده‌ها بازگشت

یک سالن دار تئاتر گفت: شاهد این هستیم که با تسریع در واکسیناسیون عمومی استقبال از خرید بلیت تئاتر بسیار بهتر شده و بار دیگر خرید بلیت تئاتر به سبد کالای فرهنگی خانوار بازگشته است.

سارا دار و فروش در گفت و گو با میزبان درباره استقبال مخاطبان از تماشاخانه مهرگان طی هفته‌های گذشته اظهار کرد: این حرکت جمعی به ویژه در مشاغلی همچون سینما و تئاتر که در فضای در بسته صورت می‌گیرد و مردم ناگزیر هستند که در یک مکان در بسته نزدیک هم بنشینند بسیار تاثیر گذار است، البته که ما در تماشاخانه مهرگان همچنان تمامی اصول بهداشتی و فاصله اجتماعی را رعایت می‌کنیم اما به هر حال ویروس کرونا ابعادی گسترده دارد و اگر واکسیناسیون به سرعت انجام نشود و مردم اگر به این موضوع اهمیت ندهند خیلی دیرتر به شرایط مطلوب زندگی خود دست پیدا می‌کنیم. وی اضافه کرد: با استقبال خوبی که از سوی مردم برای واکسیناسیون صورت گرفته موجب شده تا گروه‌های تئاتری انگیزه بیشتری پیدا کنند، به کار برگردند و نمایش‌های خود را بار دیگر روی صحنه ببرند. از طرف دیگر هم مردم با اطمینان بیشتری در سالن نمایش حضور پیدا می‌کنند. وی با بیان اینکه شاهد بازگشت گروه‌های تئاتری به از سرگیری فعالیت خود هستیم اظهار کرد: تئاتر طی یک سال و نیم گذشته واقعا مسکوت ماند و در حال به فراموشی سپرده شدن بود اما با توجه به تجربه‌ای که از سالن‌های نمایش مهرگان داریم فکر می‌کنیم هم‌استقبال تماشاگران خیلی نسبت به قبل بهتر شده و هم گروه‌های تئاتری برای ساخت و تولید آثار خود در حال بازگشت به کار هستند. این موضوع بسیار خوشحال کننده است و نوید یک آینده درخشان در تمامی زمینه‌های فرهنگی و هنری را می‌دهد تا همچون زمان قبل از کرونا به روزهای اوج تئاتر برگردیم و میزبان خوبی برای مردم در تماشاخانه مهرگان باشیم.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۲۲

«بیسو»ها به صحنه برمی گردند

و دانیال کریمی»، «مدیر اجرا: محمدرضا اربابی نیا»، «مدیر روابط عمومی: امیر قالیچی» و «مشاور رسانه‌ای: امیر یارسانیان مهر» اشاره کرد. مهیار شیروانی که در کارنامه خود، نویسندگی و کارگردانی نمایش «به هفتسه بعد هفته قبل» و همچنین نویسندگی و کارگردانی فیلم کوتاه «جنگل آسفالت» را دارد، از زمستان سال ۱۳۹۸ و پیش از آغاز پاندمی بیماری کرونا، به همراه گروه بازیگرانش تمرینات نمایش «بیسو» را آغاز کرده بود.

پیش فروش تخفیف‌دار نمایش «بیسو» در سایت تیوال از روز جمعه ۳۰ مهر آغاز می‌شود و علاقه‌مندان می‌توانند نسبت به تهیه بلیت اقدام کنند.

ناگهان مادرش به خانه باز می‌گردد و با صحنه گروگان‌گیری روبرو می‌شود. کاراکترهای داستان در موقعیتی که اعتماد کردن، سخت‌ترین کار است، با موانع شخصیتی‌شان برای مورد اعتماد قرار گرفتن مواجه می‌شوند.

بازیگران این نمایش ۸۰ دقیقه‌ای (به ترتیب الفبا) عبارت از: پرستو الماس، نیکو پشوتن، عماد جاویدپور و مسعود رضائی هستند.

همچنین از دیگر عوامل این گروه نمایشی می‌توان به «مجری طرح: محمد گودرزبانی»، «طراح نور: رضا خضرای»، «طراح گرافیک: محمدصادق زرجویان»، «طراح گریم: مریم سالاروند»، «مشاور طراحی صحنه: هادی بادیا»، «موسیقی: پوریا مهدی»، «گروه کارگردانی: ایمان حسینی

نمایش «بیسو» که به دلیل شیوع کرونا متوقف شده بود از نهم آبان به صحنه باز می‌گردد.

نمایش «بیسو» که از روز دوشنبه، چهارم خرداد یک‌هزار و چهارصد، با طراحی، نویسندگی و کارگردانی مهیار شیروانی در سالن گلایل پردیس تئاتر شهپرزاد روی صحنه رفت، پس از یک هفته اجرا به دلیل شیوع کرونا متوقف و اکنون با بهبود شرایط، مجدداً از نهم آبان ماه اجراهای خود را ادامه می‌دهد.

در خلاصه این نمایش که زائر کم‌دی دارد، این‌گونه آمده است که: در یکی از روزهایی که خانه خالی‌ست و مادر کامبیز در خانه حضور ندارد، او هم‌دستان کلاه‌برداری را در حین سرقت اشیای باستانی، در زیرزمین خانه‌شان گروگان گرفته.

پیشتازی تئاتر در قرن بیستم

تئاتر با ظرفیت‌های کلان پیشتاز هنر قرن بیستم است / بخش اول

نیلوفر ثانی
منتقد

قرن بیستم شاید در طی چند قرن اخیر، مهم‌ترین و پرحادثه‌ترین دوره زمانی است که تحولات بزرگی در آن رخ داده است. تحولاتی که نه تنها تغییر و یا ایجاد شکل دیگری از نظام‌های فکری و سیاسی را در برداشته بلکه بسیاری از حوزه‌ها دگرگونی‌های بنیادین داشته و حتی در جهت مخالف روند خود، رفته‌اند.

تغییرات ماهوی و ساختاری، چنان با توان بالایی رخ داد که شاید تا سال‌های بسیاری تمام پتانسیل خود را تخلیه کرده و شاید کمتر دوره زمانی پیش رو باشد که به اندازه‌ی قرن بیستم، تغییرات پارامترهای مختلف چنین مورد انتظار روی دهد.

حوزه فکری به گستردگی رسید که مرز و فاصله محسوسی با فلسفه کلاسیک ایجاد کرد و هرچند روند پس از کانت و هگل تکمیل شد اما در موضع تفکر انتقادی به جریانی دیگر رسید که اساساً هر چیزی را زیر سوال می‌برد و با بحث زبانی و دید نسبی‌گرایی، قطعیت‌ها را از ساخت خود می‌انداخت، و جریان‌های ضدجریان، قوتی بیشتری گرفت و مکاتب و سبک‌های فکری و هنری مدام در یک تنش و چالش از دل یکدیگر بیرون می‌آمدند. گاه همدیگر را نقض می‌کردند و گاه در تائید و تکمیل پیش می‌رفتند.

این تغییرات در جریان هنر، تمام شاخه‌های آن را تحت تأثیر قرار داد و با سونامی‌های عظیم، هر رشته را در نوردید. هنر تصویر متحرک نیز در این قرن شکل گرفت که امروز به‌عنوان صنعت و هنر، از مهم‌ترین دغدغه‌های انسان است. سینما به یکی از قدرتمندترین هنرهای قرن بیستم با دامنه نفوذ بسیار، تبدیل گردید.

هنرهای تجسمی، موسیقی و تئاتر نیز شامل این تحولات بودند و هم‌زمان وارد دوره‌ها و سبک‌های متنوعی شدند که هم‌راستا یا تحت تأثیر یکدیگر قرار می‌گرفتند. و هر کدام منبع تغییر پارادایم‌هایی می‌شدند که چه از گذار مدرنیته و چه پس از آن، سمت‌وسوی آوانگاردی گرفت. در اواسط قرن نیز سوبیه‌های اعتراضی و شورشی نیز به‌عنوان مسیری برای بیان باورها و آرمان‌ها به قطب مهمی بدل شد که فضای مهمی از گفت‌وگوهای هنری و ادبی و شکاک‌های نظری و فلسفی را گسترش داد؛ دیگر آنچه رکن اصلی این میدان را در دست گرفته بود، خلاقیت و تجربه‌گرایی بود که به‌واسطه‌ی بنیان انسان، سوژه، فرهنگ و زبان، به حوزه‌های بینامتنی نفوذ کرد و دیگر اخلاقیات و عقل محض، و باورهای جزمی، ملاک و معیار محسوب نمی‌شد. این وضعیت نو، روش‌های نو می‌طلبید بنابراین هنرمندان نیز دست به خلق امر نو و واقع‌گرایی در زمان حال زدند. اکتونیتی که برای انسان معاصر توأم با خشونت و ضد خشونت، جنگ و ضدجنگ و در یک کلام عنصر پررنگ مبارزه، بازتعریف شد.

تئاتر به‌عنوان مدیومی با ظرفیت‌های کلان، در این عرصه پیشتازی در خور توجهی داشت. دوره‌های زمانی هر کدام منبع تولیدات روش‌ها و تغییراتی بودند که فهم مخاطب را دگرگون می‌کردند. چه از ابتدای قرن با استانیسلاوسکی و تمرکز بر توان بازیگری با ارانه‌ی متد اکتینگ و چه تئاتر شقاوت آرتو در بسط شیوه‌های اجرایی بدن و تأثیرگذاری بر ذهن و روان تماشاگر، به‌مثابه تیغ جراحی، مسیر تغییرات آغاز شد. به‌مرور برشت با تقویت تئاتر روایی، فاصله‌گذاری و تأکید بر عدم کاربرد همیشگی کاتارسیس جهت مخالف گرفت و پیسکاتور با تلفیق تئاتر حماسی و مستند، گامی تاریخی به این عرصه اضافه کرد.

بکت و یونسکو از وضعیت فکری و دوره‌ی پس از آنتویتس، با نگاهی ایزورد، سعی در تداعی احساس معنا با خنگی و بی‌تفاوت شدن انسان‌ها نسبت به جهان پیرامون‌شان داشتند. و رویکرد آنها در نقد متافیزیک، الگوهای مسلط سنت و قواعد تثبیت‌شده در جهت بازنمایی رد سیستماتیک‌شدن انسان متمرکز شد. با تغییرات شرایط سیاسی و قوت گرفتن نظام سرمایه‌داری، جنبش‌های آوانگاردی شکل و شمایل دیگری گرفت. آنچه در بخشی از تئاتر رخ داد، بازگشت به متدهای بازیگری مانند استانیسلاوسکی بود اما این بار به رابطه‌مندی بازیگر-تماشاگر و تجربه-بدن، وجه بارزی بخشید که هر چیزی در تئاتر می‌تواند به‌عنوان «زواند» محسوب شود که نبودش لطمه‌ای به

آن نمی‌زند.

تئاتر بی‌چیز، عنوان روش تجربی و آزمایشگاهی گروتفسکی در این دوره بود که فرم را اساس تئاتر در نظر می‌گرفت و بازیگران را تا حد شدیدترین تمرینات تئاتری، به مواجهه فرد با خودش، و بروز درونی‌ترین و تنانه‌ترین نیروها وامی‌داشت. که این روش در طی زمان، سنگینی و فشار زیادی را بر بازیگر وارد می‌کرد و ابهام و عدم درک نمایش را برای تماشاگر در پی داشت. بنابراین مخاطبان تئاتر تجربی تقلیل پیدا کرد و منحصر به ذائقه‌های خاص شد. اگرچه کاستلوجی در ایتالیا و یوجینو باربا در دانمارک، منشاء تئاترهای پست‌مدرن و تئاتر سوم شدند که با مشارکتی عام و به‌وسیله کاوش و پرورش زبانی جدید از اجرا، معانی خودساخته‌ای را جهت کنشی تئاتری ایجاد کردند اما شاید قرن بیستم با تحولات رابرت ویلسون در عبور از متن و رسیدن به رنگ و نور و صدا تکامل می‌یابد.

او همچون گروتفسکی به فرم بیش از روایت و معنای متن، اهمیت می‌دهد و اساساً مخاطب را درگیر داستان نمی‌کند. حرکات بدن بازیگر، فرم‌های اجرایی، طراحی صحنه و همه را در جهت نوعی شمایل‌نگاری تجسمی پیش می‌برد. و اعتقاد دارد برای از کار انداختن زبان و معنای دلالتی می‌بایست به فرم بیش از متن، بها داد که این گونه در وجهی بر خلاف جهت تئاتر سیاسی و اجتماعی نیز گام برداشته شد.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۲۲

کوروش سلیمان:

با نمایش هایی با کیفیت تماشاگران را با تئاتر آشتی دهیم

این مدت طولانی که تماشاخانه ها تعطیل یا نیمه تعطیل بودند، باید با اجرای نمایش هایی با کیفیت بتدریج دوباره تماشاگران را با تئاتر آشتی دهیم. امیدوارم شرایط هم به هم نشکند و تماشاگران شاهد تعداد بیشتری نمایشگر در سالن ها باشیم و ظرفیت سالن ها به ۲۰ درصد یا بیشتر افزایش یابد که معنقد اتفاق دوران تلنگاری نیز نیست؛ چون در تماشاخانه های ما پوتنگل های بهداشتی رعایت می شود و همه مخاطبان ماسک به چهره دارند و درصدها آلاین نیز واگنسه شده اند، از این رو امیدوارم تجهیزات برای حضور بیشتر مخاطبان در تماشاخانه های تئاتر آندیشیده شود. وی افزود: خوشحالم و افتخار می کنم که قرار است این نمایش با اجرا کبیر و از احمدرضا احمدی زیرمونیوم که به من و همراهانم اعتماد کرد و اجازه داد این نمایش را به صحنه ببریم. امیدوارم بتوانم پاسخ این اعتماد را بدهم؛ چون می دانم آقای احمدی این تورا دوست دارد و چندین بار تضرعوان کرده که دوست دارم این نمایشنامه را روی صحنه ببیند. این نمایش اثری است که تئاتر و جامعه به آن نیاز دارد، چون با مفاهیم بنیادین زندگی صحبت می کند که لایه لای اخبار و حوادث و بسیاری گونا و ... فراموش شده اند. این بازیگر تئاتر و سینما در پایان صحبت هایش متذکر شد: گروه بازیگرانی باسابقه که در این نمایش کنار من هستند، در این حال که هنرمندانی باسابقه و توانمند هستند. همگی از احمدرضا احمدی شناخت دارند، با شعر آنتون هستند و ادبیات را به خوبی می شناسند؛ چون یکی از ویژگی های آن برای انتخاب همکارانم مدنظر داشتیم این بود که فضای ادبیات و شعر آنتونی داشته باشند تا به خوبی بتوانند از عهده مسئولیت هنری و فتن هایشان برآیند.

نیز طرز است که رویای این نگاه را در اشعار احمدرضا احمدی هم می بینیم؛ با همان نگاه دقیق، نازک اندیشی ها و تسلط بر تکلمات. در نمایشنامه طولانی مانند عشق - مرگ، عقاب، سوسولت، بوری، زویا و مفاهیمی از این دست مطرح می شود که طی این سال ها جزو دغدغه های خود من هم بوده اند. شخصیت اصلی نمایش یک شاعر است که طبع داستان و در فضای حجمی، برخی اتفاقاتی که در زندگی اش افتاده و ترویج نگاهش به زندگی درواچه یا سایر شخصیت ها میور می شود. درین حال یکی از مفاهیم دیگر که در نمایشنامه مطرح می شود، مسئله فریب شاعران و جادوفاکنی ناخواسته آن ها از جامعه و کنده فهمیده شدن حرف آن هاست که البته قابل تعمیم به هنرمندان دیگر نیز هست. کارگردان مسکوت سفیده بیان کرد: به هر حال جایگاه احمدرضا احمدی در ادبیات معاصر به خصوص در زمینه شعر بر کسی پوشیده نیست؛ احمدی شاعری کاملاً شناخته شده است که کار خود را در دهه ۴۰ که دوره باشکوهی در ادبیات ایران به حساب می آید، شروع کرد و فقط به عنوان نویسنده بلکه به عنوان یک شخصیت شریف فرهنگی، موقعیت و جایگاه والایی در جامعه ما دارند. از این رو، من و همراهانم همه تلاش خود را خواهیم کرد که اثری درخور شأن و منزلت احمدرضا احمدی و از طرف دیگر نمایشی با کیفیت به صحنه آوریم. این اثر، جدالاتی که ادبی دینی به احمدرضا احمدی است. ادبی دینی به جایگاه شاعران، متفکران و کسانی که سعی در زیباتر شدن زندگی داشتند؛ اما متأسفانه خوب فهمیده نشدند و همواره غریب بودند نژادار. همچنین نمایش درین حال ادای احترام به گلنات و ادبیات خواهد بود. کارگردان «خودمان» اظهار کرد: بعد از

کوروش سلیمان، بازیگر و کارگردان تئاتر گفت: «حدود دو سال قبل در خواستی برای اجرای در تماشاخانه ایرانشهر ارائه داده بودم؛ بر این اساس قرار است آفرود وی آفسال در نمایش سمندران نمایش تازمانی را به صحنه بیاورد. به دلیل اینکه سال گذشته شرایط گسترگی کرونا امکان فعالیت تئاتر را به گروه ما بستن (بستن) نمی داد، نتوانستیم به سنت اجرای سالگی یک نمایش وفادار بمانیم، اما امسال که شرایط برای اجرای تئاتر مساعدتر است و امکان استیو هبوطان نیز رویه صحنه به خود گرفته، تصمیم گرفتیم نمایشی را برای اجرا آماده کنیم. به گزارش مهر وی دربار اثری که قرار است به صحنه برود توضیح داد: «نمایش فرودگاه» پوز شماره ۷۷ را برای اجرا آماده خواهیم کرد که نوشته احمدرضا احمدی است. آقای احمدی شاعر بزرگ، شناخته شده و نگارگری است که در کنار سایر فعالیت های ادبی خود در اوایل دهه ۴۰ چند نمایشنامه نیز به رشته تحریر درآوردند که همان سال ها منتشر شدند. با آرزو شوم که در سال ۴۰ زندگی او را دوست داشته باشم. فقط دانست این نمایشنامه را برای اجرا آماده کند که من را هم با لطف به عنوان بازیگر به کار همان زمان ما متن آشنا کردم و این نمایشنامه همیشه در گوشه ذهنم قرار داشت و به دلیل علاقه شخصی که به فضای ذهنی آقای احمدی و آثار ایشان داشتم و خود این نمایشنامه که به نظرم اثری خاص است و شبیه هیچ یک از نمایشنامه های که تا به حال با آن مواجه شده بودم، نبود تصمیم گرفتم آن را به صحنه ببرم. وی افزود: «نمایشنامه در فضای شاعرانه ای که دارد، به مفاهیم اصلی زندگی بشر می پردازد و اثری جذاب و دوست داشتنی و در جاهایی

«لوکوموتیو» در مهرگان روی صحنه می‌رود

نمایش «لوکوموتیو» به کارگردانی رضا کنگازیان از ۹ آبان در تماشاخانه مهرگان اجرای خود را آغاز می‌کند. به گزارش امور ارتباط رسانه‌ای و روابط عمومی پروژه، «لوکوموتیو» به نویسندگی و کارگردانی رضا کنگازیان از یکشنبه ۹ آبان ساعت ۱۹ در تماشاخانه مهرگان اجرایی شود.

کیما مردان پور، سعید کریم زاده، مریم مویدی، مصطفی فرهادی، احسان شاه‌کرمی، آریا شیراسماعیلی، سوگل سوادکوهی بازیگران این اثر نمایشی هستند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: لوکوموتیو در حرکت است و شما مسافران آخرین واگن این قطار هستید. انتخاب کنید. خروج از درهای سمت چپ یا راست؟ «لوکوموتیو» به کارگردانی رضا کنگازیان از یکشنبه نهم آبان ساعت ۱۹ به مدت ۱۵ شب و با مدت زمان ۷۵ دقیقه در سالن شماره یک تماشاخانه مهرگان اجرایی شود.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۲۲

خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!

گزارش

گسود بازیگر مناسب در تئاتر ما مسائلی برسیه است که اتفاق فقط مشکل کارگران های جوان و دانشخانه نیست بلکه بزرگ ترین کارگران ما هم با آن رو به رو بوده اند.

از همان دوره که اسفندی مانند زنده یاد حمید مستوربان بعد از اتمام تحصیلات خود به ایران بازگشتند، این معضل در تئاتر ما وجود داشته و در حواضرات این هنرمندان می خوانیم که گاه به دلیل نبود بازیگر مناسب، باچهار شده اند تا خبر اجرای یک نمایشنامه قدر نشند بگذارند.

در حال حاضر هم با وجود خیلی بر شهادت آموختگان بازیگری که از دانشگاهها با آموزشگاههای آرزو فارغ التحصیل می شوند، همچنان با معضل بازیگران رو به رو هستیم ولی این مساله حلالا مشکل و دشواری دیگر پیدا کرده است.

اگر در گذشته یک کارگردان موفق نمی شد برای معضلی از نقشها بازیگر مناسبی پیدا کند، امروز مشکل اصلی نبود بازیگر نیست بلکه مساله این است که بیشتر بازیگران در پروژه های دیگر مشغول به کار هستند و کارگردان با باید مدت ها منتظر آمدن آن

بازیگر بماند یا باجور است آرمان گرای خود را کنار بگذارد و به حضور بازیگران دیگری رضای خود را بپذیرد.

در یکی دو سال اخیر، کرونا هم به سهم خود به این مساله قدیمی دامن زد و مشکلات تازه ای را پیش روی کارگردانان تئاتر قرار داد. کسانی که پیگیر خبرهای تئاتر بودند، می دانند که در این دوران کارگردان های مانند گلایه آدینه و هادی مرزبان به عنوان دو کارگردان شناخته شده تئاتر کشور چگونگی با مساله باطن بازیگر مناسب رو به رو شده اند. هر دو کارگردان فراتر است در تئاتر اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه بروند تا کون چند بار تاریخ اجرای نمایش های آن تغییر کرده است. در این میان جای شکرش باقی است که فلسف آسرای نمایش مابری محبوب می باشد کارگردانی گلایه آدینه در حال شکسته شدن است و به تازگی گروه بازیگران این نمایش معرفی شدند.

آدینه و مرزبان هر دو پیش از کرونا دست به کار اجرای نمایش های تازه خود شدند. گلایه آدینه ترمین های خود را با گروه بزرگی از بازیگران جوان که هرچونش هستند آغاز کرده اعادو

نیز مانند دیگر همکاران خود باچهار شد در دوران کرونا ترمین این اثر نمایشی را چندین بار متوقف کنند. در این میان بازیگران مشغول ترمین بازی در این نمایش شدند اما تعطیلات پایانی تئاتر با اوج گیری هر باره کرونا، ترمین این نمایش را دچار مشکل کرد تا اینکه چندی پیش از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر اعلام شد که این اثر نمایشی با بازی جلیل فرجاد، امیر غفارمنش، جوزا هاشمی، رضا عبرتی، گلنیده بحرایی و مرتضی امینی تاروی صحنه خواهد رفت. اما داستان اجرای نمایشی از کارتون زیش را بیشتر از مصداق دوست دارد به کارگردانی هادی مرزبان از این هم پیچیده تر است. این کارگردان بیش از ۹۵ سال است که این نمایشنامه را زیر سر دارد. نمایشنامه های که اقتباسی است از داستانی به همین نام نوشته شهرام رحیمیان.

مرزبان در آغاز قصد داشت این نمایش را با بازی زنده یاد جسدینه مناجیح روی صحنه بیاورد که اجرای این اثر در زمان حیات این هنرمند به دلیل گریه و گرفتاری های آداری منجر شد.

او در این مدت نمایش های دیگری روی صحنه آورده ولی

رویه ای از کارتون، دست از سرش برداشته و این بار برای اجرای این نمایش با رضا کبابیان به توافق رسید. ترمین ها آغاز شد و قرار بود این اثر نمایشی زمستان ۹۸ در تالار وحدت روی صحنه برود اما ترمین آن چند روز پیش از اعلام رسمی ورود کرونا متوقف شد و با ورود این همدم ناخواسته هم طبیعی بود که پرونده اجرای این نمایش هم برای مدتی بسته شود.

پس از آن هادی مرزبان با فرهاد آبیخ گفتمگر کرد اما حضور این بازیگر هم مدتی نشد. مهدی فقیهزاده و امین زنده گانی دیگر بازیگرانی بودند که مدتی در ترمین های این نمایش حاضر شدند ولی تعطیلات پیش رو منتهی شده کرداری و عقب افتادن اجرای این اثر نمایشی منتهی شد که این دو بازیگر هم، گروه اجرایی از کارتون را از گت کنند.

کار تئاتر هرگز برای عوامل آن در آمد آجانبی نداشته است. در بسیاری از موارد دیده ایم که فعالان این رشته در پروژه های تصویری کسب در آمد می کنند تا بتوانند به فعالیت دلی خود در تئاتر ادامه بدهند.

در این میان تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به عنوان یکی از مسان های بزرگ تئاتر مدت ها است که در سکوت به سر می برد. اجرای نمایش های بازیگران همواره پر دردسر بوده و در دوران دشوار کرونا این مساله به مراتب بیشتر هم شده است.

این روزها که حتی اغلب اهالی سینما هم برای تولید سینمایی، جشنواره های ملی مشخصی ندارند، ساخت سریال در بیشتر های تازه، به امکانش معطل برای کسب در آمد تبدیل شده است. باتر این طبیعی است با حجم بالای که تولیدات شبکه نمایش خانگی پیدا کرده، کارگردان های تئاتر برای باطن بازیگران مورد نظر خود دچار معضلاتی جدی تر می شوند.

معطلات پایانی تئاتر و توقیف پنجاه در صدی اسان های نمایشی که جزو بودجه های بهداشتی دولت گروه است نیز به این مساله دامن زده و سبب شده کارگردانان تئاتر برای باطن بازیگران مورد نظر خود با معضلاتی تازه رو به رو شوند. معضلاتی که اگر امروز به فکر راه چاره ای برای آن باشیم، در دوران پساکرونا هم تا مدت ها دست از سر تئاتر ما نخواهد داشت.

هادی عامل مطرح کرد:

جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی، نگاه ویترونی را از این هنر دور می‌کند

یک قصه شخصی، و درباره خانواده‌ای است که در بخش نمایش‌های آیینی و سنتی، فعال هستند.

وی جشنواره نمایش آیینی و سنتی را عامل مهمی در پویا نگاه داشتن این گونه تئاتری دانست و اظهار کرد: این جشنواره نقش مهم و پررنگی در حفظ و اشاعه نمایش‌های آیینی و سنتی دارد زیرا این رویداد همیشه سعی کرده که نگاه ویترونی و موزه‌ای را، از این هنر دور کند و فضای این نوع از نمایش‌ها را پویا و فعال نگاه دارد.

علی عامل ادامه داد: به همین دلیل نیز این جشنواره اهمیت بسیاری برای حضور جوانان قائل و لازم است به جای هر دو سال، برای برگزاری هر ساله این رویداد، برنامه‌ریزی شود؛ زیرا این جشنواره، تنها رویدادی است که به گونه‌های مختلف نمایش آیینی اهمیت می‌دهد و ما در هیچ رویداد دیگری، حتی در جشنواره تئاتر فجر نیز شاهد حضور نمایش‌های آیینی و سنتی به عنوان یک شاخه جدی نیستیم.

این هنرمند رشد نمایش‌های آیینی و سنتی، را نیازمند سرمایه‌گذاری در بخش زیرساخت دانست و گفت: در این بخش، زیرساختی نداریم. یعنی تکیه‌ای که به صورت دائم و طی سال در آن تعزیه، به عنوان گونه‌ای نمایشی، اجرا شود، در حالی که در سایر کشورها این نوع زیرساخت‌ها وجود دارد و حتی برخی به دنبال ثبت تعزیه (در فهرست میراث ناملموس یونسکو) به نام خود هستند. درباره سایر نمایش‌های آیینی و سنتی نظیر تخت‌حوضی، نقالی، سیاه‌بازی و ... نیز وضع به همین منوال است.

متأسفانه حتی در دانشگاه‌های ما فضایی برای بخش نمایش آیینی و سنتی وجود ندارد و امکان تحصیل برای دانشجویان در این رشته نیست. در واقع وزارت علوم هنوز نمایش آیینی و سنتی ما را که یک عرصه بسیار گسترده و شگفت‌انگیز است به عنوان یک رشته نپذیرفته است به همین خاطر این امکان برای دانشجویان نیست که بتوانند نمایش آیینی و سنتی را به عنوان یک رشته و نه یک گرایش، تحصیل کنند.

کارگردان و بازیگر تئاتر، جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی را تنها فضای موجود برای پویایی و فعالیت گونه‌های مختلف نمایش آیینی و سنتی دانست و گفت: این جشنواره نگاه ویترونی و موزه‌ای را از این هنر دور می‌کند.

هادی عامل بازیگر و کارگردان تئاتر در گفت‌وگو با خبرنگار فرهنگی ایرنا از اجرای نمایش خانواده هاشمی در بیستمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی خبر داد و گفت: نویسنده و کارگردان این اثر، برادرم علی عامل هاشمی است و من نیز به صورت مشترک در بخش کارگردانی، همراه او بودم. علاوه بر این در این اثر به عنوان بازیگر، تهیه‌کننده و طراح نیز حضور دارم.

وی افزود: قرار بود در اردیبهشت ماه کار را اجرا کنیم اما بنا به دلایلی چون قرنطینه و کرونا، کار در خرداد طی ۲۰ شب در تماشاخانه سنگلج اجرا شد. در حالی که قرار بود ۴۸ اجرا داشته باشیم اما به دلایلی که ذکر کردم، کار عملاً ناقص باقی ماند.

این هنرمند، جشنواره نمایش آیینی و سنتی را رویدادی مهم خواند و گفت: از دومین دوره این رویداد به همراه گروه تئاتر پابتی‌ها در این جشنواره حضور داشتیم. از آن گذشته در زمینه نمایش‌های آیینی و سنتی همواره به شکل جدی فعالیت داشته و حتی در این جشنواره نوزدهم به عنوان داور، در بخش‌های مختلف حضور داشته‌ام و کارهای اجرایی نیز، در کنار اساتید خودم داشتم.

عامل درباره داستان این نمایش، بیان کرد: این نمایش

سروش طاهری:

اولین کمدی تئاتر شهر در سال ۱۴۰۰

نمایش، سینا ییلاق بیگی طراح صحنه و نسیم ملکی طراح لباس کار هستند.

طاهری عنوان کرد: همچنین قرار است نمایش «پیرزنی که در زمین خانه داشت» را از ۲۵ آبان در تماشاخانه مهر حوزه هنری به صحنه ببرم. این نمایشنامه توسط شهرام کریمی نوشته و با عنوان «عروس قنات» منتشر شده است.

این هنرمند تئاتر در پایان صحبت‌هایش یادآور شد: «پیرزنی که در زمین خانه داشت» نیز اثری قصه پرداز است که در ۱۵ اپیزود در باره تأثیرات اجتماعی جنگ صحبت می‌کند. این اثر نمایشی را می‌توان یک کمدی تراژدی نامید که برخی اپیزودها فضایی طنز و برخی دیگر فضایی تراژیک دارد.

خانواده میم» بر مساله از هم گسیختگی روابط خانوادگی در غرب تأکید می‌کند. نمایش داستان امروزی دارد و مربوط به گذشته‌ای نه چندان دور است؛ دوره‌ای که هنوز کسی تلفن همراه نداشت و مردم از تلفن خانه برای ارتباطشان استفاده می‌کردند. عباس علیرضا تهیه کننده

سروش طاهری از اجرای نمایش «بیماری خانواده میم» در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر خبر داد.

سروش طاهری بازیگر و کارگردان تئاتر درباره تازه‌ترین فعالیتش در این حوزه گفت: قرار است نمایش «بیماری خانواده میم» را بعد از بازبینی و دریافت مجوز اجرا از ۱۲ آبان در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر به صحنه ببرم. این نمایش یک کمدی ایتالیایی نوشته فائوستو پاراودینو با ترجمه‌ای از نمایش بهمنیه است که برای اجرا تغییرات اندکی بر اساس فرهنگ خودمان در متن داده شده است.

وی ادامه داد: این نمایش از هم‌پاشیدگی خانواده میم را در ایتالیا به تصویر می‌کشد و یک کمدی شریف و شسیرین است که در واقع اولین نمایش کمدی تئاتر شهر در سال ۱۴۰۰ به حساب می‌آید. «بیماری

روزهای سخت تئاتر در دوران کرونا

خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!

۹۸ در سالار وحدت روی صحنه بسرود اما تمرین آن چند روز پیش از اعلام رسمی ورود کرونا متوقف شد و با ورود این مهمان ناخوانده هم طبیعی بود که پرونده اجرای این نمایش هم برای مدتی بسته شود. پس از آن هادی مرزبان با فرهاد آبیخ گفتگو کرد اما حضور این بازیگر هم سندی نشد. مهدی فخیمزاده و امین زندگانی دیگر بازیگرانی بودند که مدتی در تمرین‌های این نمایش حاضر شدند ولی تعطیلات پیش‌بینی شده کرونایی و عقب افتادن اجرای این اثر نمایشی، سبب شد که این دو بازیگر هم، گروه اجرایی «دکتر نون» را ترک کنند. کار تئاتر هرگز برای عوامل آن درآمد آنچنانی نداشته است. در بسیاری از موارد دیده‌ایم که فعالان این رشته در پروژه‌های تصویری کسب درآمد می‌کنند تا بتوانند به فعالیت دلی خود در تئاتر ادامه بدهند. در این میان تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به عنوان یکی از سالن‌های بزرگ تئاتر مدت‌هاست که در سکوت به سر می‌برد. اجرای نمایش‌های پر بازیگر همواره پر دردمند بوده و در دوران دشوار کرونا این مساله به مراتب بیشتر هم شده است. این روزها که حتی اغلب اهالی سینما هم برای تولید سینمایی، چشم‌انداز مالی مشخصی ندارند، ساخت سریال در پلتفرم‌های تازه، به امکانی مطمئن برای کسب درآمد تبدیل شده است. بنابراین طبیعی است با حجم بالایی که تولیدات شبکه نمایش خانگی پیدا کرده، کارگردان‌های تئاتر برای یافتن بازیگران مسرور نظر خود دچار معضلاتی جدی‌تر هم بشوند. تعطیلات بیایی تئاتر و ظرفیت پنجاه درصدی سالن‌های نمایش که جزو پروتکل‌های بهداشتی دوران کروناسنت نیز به این مساله دامن زده و سبب شده کارگردانان تئاتر برای یافتن بازیگران مسرور نظر خود یا معضلاتی تازه رو به رو شوند، معضلاتی که اگر امروز به فکر راه چاره‌ای برای آن نباشیم، در دوران پسا کرونا هم تا مدت‌ها دست از سر تئاتر ما بر نخواهد داشت.

بیشتر از مصدق دوست دارد» به کارگردانی هادی مرزبان از این‌هم پیچیده‌تر است. این کارگردان بیش از ۱۵ سال است که این نمایشنامه را زیر سر دارد، نمایشنامه‌ای که اقتباسی است از داستانی به همین نام نوشته شهرام رحیمیان.

مرزبان در آغاز قصد داشت این نمایش را با بازی زنده یاد جمشید مشایخی روی صحنه بیاورد که اجرای این اثر در زمان حیات این هنرمند به دلیل گیر و گرفتارهای اداری میسر نشد. او در این مدت نمایش‌های دیگری روی صحنه آورد ولی رونمای «دکتر نون» دست از سرش برنداشت و این بار برای اجرای این نمایش با رضا کیانیان به توافق رسید. تمرین‌ها آغاز شد و قرار بود این اثر نمایشی زمستان

مرزبان، هر دو پیش از کرونا دست به کار اجرای نمایش‌های تازه خود نشدند. گلاب آدینه تمرین‌های خود را با گروه بزرگی از بازیگران جوان که هنرجویانش هستند، آغاز کرد اما او نیز مانند دیگر همکاران خود ناچار شد در دوران کرونا تمرین این اثر نمایشی را چندین بار متوقف کند. در این میان بازیگران متفاوتی نامزد بازی در این نمایش شدند اما تعطیلات بیایی تئاتر با اوج گیری هر باره کرونا، روند تمرین این نمایش را دچار مشکل کرد تا اینکه چندی پیش از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر اعلام شد که این اثر نمایشی با بازی جلیل فرجاد، امیر غفارمنش، نورا هاشمی، رضا عمرانی، گلشید بحرایی و مرتضی امینی تبار روی صحنه خواهد رفت. اما داستان اجرای نمایش «دکتر نون ریش را

کمبود بازیگر مناسب در تئاتر ما مساله‌ای پراسابقه است که اتفاقاً فقط مشکل کارگردان‌های جوان و ناشناخته نیست بلکه بزرگ‌ترین کارگردانان ما هم با آن رو به رو بودند. به گزارش ایسا، از همان دوره که استانی مانند زنده‌یاد حمید سمندریان بعد از اتمام تحصیلات خود به ایران بازگشتند، این معضل در تئاتر ما وجود داشته و در خاطرات این هنرمندان می‌خوانیم که گاه به دلیل نبود بازیگر مناسب، ناچار شده‌اند از خیر اجرای یک نمایشنامه قدرتمند بگذرند. در حال حاضر هم با وجود خیل پر شمار دانش‌آموختگان بازیگری که از دانشگاه‌ها یا آموزشگاه‌های آزاد فارغ‌التحصیل می‌شوند، همچنان با معضل بازیگر رو به رو هستیم ولی این مساله حالا شکل و شمایل دیگری پیدا کرده است.

اگر در گذشته یک کارگردان موفق نمی‌شد برای بعضی از نقش‌ها بازیگر مناسبی پیدا کند، امروز، مشکل اصلی نبود بازیگر نیست بلکه مساله این است که بیشتر بازیگران در پروژه‌های دیگر مشغول به کار هستند و کارگردان یا باید مدت‌ها منتظر آمدن آن بازیگر بماند یا ناچار است آرمان‌گرایی خود را کنار بگذارد و به حضور بازیگران دیگری راضی شود. در یکی دو سال اخیر، کرونا هم به سهم خود به این مساله قدیمی دامن زد و مشکلات تازه‌ای را پیش روی کارگردانان تئاتر قرار داد. کسانی که پیگیر خبرهای تئاتر بوده‌اند، می‌دانند که در این دوران کارگردان‌هایی مانند گلاب آدینه و هادی مرزبان به عنوان دو کارگردان شناخته شده تئاتر کشور چگونگی با مساله یافتن بازیگر مناسب رو به رو شده‌اند. هر دو کارگردان قرار است در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه بروند. تاکنون چند بار تاریخ اجرای نمایش‌های آنان تغییر کرده است. در این میان جای شکرش باقی است که طلسم اجرای نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی گلاب آدینه در حال شکسته شدن است و به تازگی گروه بازیگران این نمایش معرفی شدند. آدینه و

اولین موش کوری که خورشید را دید

درباره نمایش «آرزوهای یک موش کور»

موجود در نمایش غافل شد؛ طنزی که بخشی از موفقیتش را مدیون متن بانمک سعید ایک است و بخشی را مرهون کارگردانی هوشمندانه و خلاقانه وحید نفر.

از متن و محتوا که بگذریم، بازی های نمایش نیز در خور توجه اند. بازیگران کار عجیب و غریبی نمی کنند اما در نهایت سادگی بازی های شسته رفته و قابل قبولی ارائه می دهند که توی ذوق تماشاگر نمی زند و حتی بامزه و دوست داشتنی جلوه می کنند. علی باروتی در نقش موش کور، بیان و میمیک خود را خیلی خوب به کار گرفته تا حس و حال و چهره یک موش کور را تداعی کند. خالق استواری در نقش پلنگی چست و چایک و البته درنده و بی اعصاب بازی به یادماندنی و بی نقصی را به نمایش گذاشته و همین طور سعید ایک که همیشه در نمایش های خود

بازیگری حرفه ای و مثال زدنی بوده، این بار نیز یک شکارچی متفاوت را در نمایشنامه خود و روی صحنه خلق کرده که تماشاگر با دنبال کردن ماجراهای او، می تواند به راحتی تغییرش را از یک شکارچی خشن به یک جنگلیان مهربان و طرفدار محیط زیست باور بکند و بپذیرد. هدیه حاج طاهری گرچه حضوری دیر هنگام و کوتاه روی صحنه دارد، ولی از عهده نقش مادر بزرگ شیرین زبان موش کور به خوبی برآمده. کاش این مادر بزرگ را بیشتر و از آغاز داستان در نمایش می دیدیم و در نهایت پری کوچک نمایش با بازی زیبا و ظریف «مانلی نفر» را نمی توان نادیده گرفت. مانلی کوچک یک پری مهربان و در خاطر ماندنی را پیش چشم تماشاگر زنده کرده است.

نمایش «آرزوهای یک موش کور» در حالی روی صحنه رفته است که دو سال پیش، یعنی زمستان ۹۸ در همین سالن اجراهای خود را آغاز کرده بود اما به دلیل شیوع ویروس کرونا، اجراهای آن متوقف و به صورت آنلاین اکران شد. اکنون که دوباره فرصت حضور روی صحنه را پیدا کرده، خوب است از اجراهای زنده این نمایش حرفه ای، حمایت بکنیم و زحمات گروه اجرایی ناکام نماند. پیشنهاد ما را جدی بگیرید و یک روز بعد از ظهر ساعت ۱۷ همراه با فرزندان خود به تماشای «آرزوهای یک موش کور» بنشینید؛ اولین موش کوری که موفق به دیدن خورشید می شود.

نویسنده: سعید ایک

کارگردان: وحید نفر

بازیگران: سعید ایک / خالق استواری / علی باروتی / هدیه حاج طاهری / مانلی نفر

مکان و زمان اجرا: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان / ساعت ۱۷

باشند. از این رو در نحوه ارائه اطلاعات، رویدادها و حتی طراحی صحنه و لباس با مینی مال ترین شکل ممکن پیش برود. مانند تپه سبزی که در لحظه های مختلف با تغییر کاربری به زیر زمین و چاله ای برای حبس شکارچی تبدیل می شود، یا ماه که در جایی دیگر با تغییر نور، خورشید می شود. همچنین در ختان دوسویه جنگل برای تعویض موقعیت سفر موش کور یا نقشه گنج، که با وجود طراحی زیبا و دقیقش استفاده مختصری از آن می شود. دیالوگ ها و پیام های نمایش نیز از این قاعده مستثنا نیستند. اشاره به صیانت از محیط زیست توسط آدم ها و نریختن زباله در جنگل و رودخانه نمونه ای از این پیام هاست که به طور خلاصه و گذرا در نمایش مطرح می شوند، ولی با وجود ضرب آهنگ تند و فشرده نمایش در انتقال مفاهیم دیداری و شنیداری، به دلیل تسلط بازیگران بر نقش ها و اجرای خوبشان و همین طور کارگردانی راحت و روان وحید نفر، نمایش به هدف غایی خود دست می یابد و مخاطبش را با دست و ذهنی پراز سالن بیرون می فرستد.

نمایش «آرزوهای یک موش کور» از منظر زیبایی شناسی هنر نمایش نیز تاثیرش را بر تماشاگر می گذارد. فضا سازی جنگل با نور و افکت ها و در ختان متعدد چیده شده در سرتاسر سالن و مه مصنوعی و حباب ها، کار خودش را می کند و مخاطب را به وجد می آورد. از سوی دیگر نباید از طنز شیرین

نمایش های کودک و نوجوان همیشه از توجه ویژه تری نسبت به نمایش های بزرگسالان برخوردار بوده اند، زیرا در این گونه از نمایش ها، نویسنده و کارگردان قرار است مخاطب هدف را برای درست دیدن و توجه بهتر و رویارویی با آینده ای نزدیک آماده بکنند. آن چه در نمایش های کودک به اجرا در می آید، فارغ از وجه سرگرمی آن، اهمیت محتوایی دارد و اگر اندیشه و پیام گروه تولید درست به تماشاگرش منتقل بشود، می تواند تاثیری طولانی مدت بر او بر جای بگذارد. خوش بختانه این روزها نمایش «آرزوهای یک موش کور» در مرکز تولید تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان روی صحنه رفته تا مخاطبان کم سن و سالش را نسبت به اهمیت حفظ محیط زیست آگاه کند.

نمایش از جایی آغاز می شود که پلنگی بر تپه ای ایستاده و از علاقه اش برای تصاحب ماه با او سخن می گوید. در این لحظه موش کوری از زیر زمین بیرون می آید و در گفت و گو با پلنگ، از آرزوی بزرگش می گوید که دیدن خورشید است! موش کور نمی داند که نگاه کردن به خورشید چه خطری می تواند برای او داشته باشد اما می داند که اگر پلنگ ماه را به دست بیاورد، او و دوستانش دیگر نمی توانند در تاریکی شب راه شان را پیدا بکنند.

این نمایش سعی کرده در کمترین زمان، بیشترین آموزه ها را برای تماشاگرش داشته

باز تو غمخوار منی

درباره نمایش «بابا کرم»

نویسنده: فرهاد نقدعلی

کارگردان: وحید شاهینی

بازیگران: کرامت رودساز

امیر حسین انصافی / فاطیما در ستکار / سید حسن حسینیان / وحید شاهینی / مجید علم بیگی

امیر سجاد سلمانی / ساناز مجیدی / هانیه رهگزر / زهرا قهرمانی / مریم ترکی / عباس فرطوسی

سینا صبحی / محسن صابری / رونیا میر شجاعی

نمایش ایرانی از جمله تعزیه در قالبی طنز استفاده شده و شخصیت‌های نمایش ایرانی از جمله زن پوش و سیاه را نیز در خود دارد. نمایش به غایت شاد است و به شکلی مستقیم از مخاطبانش می‌خواهد در این شادی و سرور با بازیگران همراه شده و در آن شرکت کنند. همین موضوع باعث می‌شود زمان طولانی نمایش به چشم مخاطب نیامده و او با همراهی با اتفاق‌های طنز روی صحنه زمان را فراموش کند.

نمایش «باباکرم» یکی از پر مخاطب‌ترین نمایش‌ها در تالار محراب است. این تماشاخانه مهم مدت‌ها بود به مکانی مهجور تبدیل شده و مخاطبان کمی را به سالن می‌کشاند، اما با تغییر مدیریت و روی کار آمدن مدیر جدید اتفاق‌های مهمی نیز در این تماشاخانه شکل گرفته است. آقای «مهرداد کوروش‌نیا» مدیر فعلی تالار محراب با تغییراتی که در این مجموعه داده، رونق زیادی به آن بخشیده است. از فضاهای خوب این مجموعه به درستی استفاده شده و برای اولین بار در طی این سال‌های اخیر تماشاخانه تمام ظرفیتش با مخاطبانی مشتاق پر شده است. حال اگر وارد مجموعه محراب شوید از شور و هیجان این مجموعه و تکاپوی آن به وجد خواهید آمد و این نشان از یک مدیریت درست و دلسوز دارد.

شنیدن نام «بابا کرم» در همان لحظه اول شنونده را یاد مردی می‌اندازد که کت و شلوار مشکی پوشیده و یقه بلند پیراهن سفیدش را روی کتَش کشیده است، کسی که معمولاً دستمال لنگی همراه خود دارد، تارهای سبیلش از بناگوش در رفته و جاهلانه راه می‌رود. شخصیتی که ترانه «بابا کرم» برایش سروده شده با همه اطوار زمخت ظاهری‌اش محبوب مردم است، آن قدر که دوستش دارند و حرکات موزونی به همین نام ترتیب داده‌اند.

نمایش، داستان‌ها و روایت‌های مختلف یک گروه بازیگر در مورد ترانه بابا کرم است، اینکه این ترانه کجا و چطور سروده شده و چه کسی آن را گفته است. روایت‌ها از یک رقاص کاباره که عاشق بابا کرم است شروع می‌شود و به شاهدختی می‌رسد که بابا کرم عاشق اوست. در تمام این روایت‌ها، ترانه بابا کرم به نحوی سروده می‌شود اما در نهایت مشخص نمی‌شود که این ترانه کجا و چطور گفته شده، با این حال با اتمام نمایش مخاطب بابا کرم را کمی بهتر می‌شناسد. در این حد که بداند او مردی دست به خیر بوده که این چنین برایش ترانه‌ای دلبرانه گفته شده است.

نمایش با وجود زمان طولانی خود می‌تواند مخاطب را سرگرم کند. در این نمایش از گونه‌های مختلف

تاریخ انتشار: سه شنبه ۴ آبان ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۲۲

پیشنهادهای ویژه هفت صبح

زمان	مکان	بازیگران	کارگردان	نمایش
۱۹	تماشاخانه ایرانشهر	تینو صالحی، بهروز پناهنده	کبهید تاراج	غلامرضا لیخندی
۱۸	خانه هنرمندان	سامان کریمی، امید غلامی	عماد سالکی	عصر طوبلگی
۱۹	پردیس سینما	حنانه اجرلو، پرنیان اسلامی	محمد مهدی قائم پناه	دیوان تناثرال
۱۷:۳۰	تماشاخانه استاد مشایخی	حسین اکبری، شیما خالقی	مهدی اصغریان	اتوبوسی به نام هوس
۲۰	عمارت نوفل لوشاتو	کاوه مرحمتی، آدین نظری	فرید قادر پناه	درخت شیشه ای آلمان
۲۰:۳۰	عمارت روبرو	روزین سلطانی، افرا توایی	روجا بهبهانی	رجارد پشت در
۱۹:۳۰	تناثر شهر	مهدی زمین پرداز، بهار توحیان	مهدی یاشایی	داستان باغ وحش

پیام دبیر جشنواره تئاتر خیابانی مریوان در آستانه برگزاری این رویداد:

تئاتر خیابانی منادی ساختن جامعه‌ای بهتر

در آستانه برگزاری پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان؛ عبیدرستمی، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان و دبیر این رویداد پیامی منتشر کرد. در آستانه برگزاری پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان، عبیدرستمی، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان و دبیر پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان پیامی منتشر کرد که متن آن بدین شرح است: «خیابان همواره صحنه مہیجی برای نمایش ماجراهای پیچیده و موقعیت‌هایی ویژه بوده است که ارزش‌های انسانی را به مخاطبان خود عرضه کرده. موقعیت‌هایی ساده و به مراتب انسانی که ناشی از منش و روحیه حق‌طلبی و حقیقت‌جویی است و تجلی تجمیع نیروهای عظیم برای پاسداری اصول اخلاقی ازلی و ابدی بوده است که بشر را در سرتاسر زندگی ملتزم و متعهد به حفظ و اشاعه آن می‌کند. بزرگترین و به گمانم مہیج‌ترین امری که می‌تواند در تئاتر خیابانی به منصف ظهور رساند و به مخاطب فهیم و آگاه عرضه کرد بیان موقعیتی است که حکم منادی و دعوت‌کننده دارد برای ساختن جامعه‌ای بهتر و ارائه پیشنهاد و راه‌حلی عمیقاً انسانی که در پیش پای ما می‌گذارد تا خود تصمیم بگیریم چگونه می‌توانیم بالاترین درجه تمامیت انسانی خودمان را برای رسیدن به جامعه‌ای پویا و ایده‌آل وارد عمل کنیم. جهت روشن کردن حقایقی که زنگار کریه پلشتی‌هایی چون جنگ، فقر، نابرابری، جهل و تعصب، دروغ و فریب و هر آنچه که زشتی و ناپاکی آن را احاطه کرده است و تلاش برای زدودن این زنگار و به کرسی نشاندن حقیقت مفاهیم والا و ارزشمندی چون صلح، عدالت، حقیقت‌طلبی، راستی، مهربانی، هم‌رنگی، اتحاد، یکدلی و... همانگونه که در هر دوره از تاریخ پرفراز و نشیب تئاتر، هنرمندان همواره آینه تمام‌نمای جامعه خود بوده‌اند و مسائلی و معضلات زیست‌بوم خود و بلکه جهان را بیان کرده‌اند. دیار کهن و مین عزیز ما نیز همیشه کامیابی‌ها و ناکامی‌ها و مسائل خاص خود را داشته است و جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان فرصت مغتنم و محترمی بوده و ان‌شاءالله خواهد بود تا خانواده بزرگ تئاتر و اعلیٰ شریف و نجیب تئاتر خیابانی بالاخص، موقعیت‌های عمده و اصلی این مسائل را انتخاب و دل‌مشغولی خود کنند و با عبور دادن از صافی ذهن آگاه و وجدان بیدارشان، با زیبایی‌شناسانه‌ترین حالت ممکن، زبان گویای هنر میان عامه مردم و در کف خیابان مطرح و ارائه کنند. باشد که از این راه تئاتر خیابانی بتواند طنین و تأثیر خود را بر همگان بگذارد و تماشاگران گوناگون خود را با مشغله‌های ذهنی متنوع و مطالعه‌های مختلف، متأثر از پیام‌های هنرمندانه انسانی خود کنند. اینجانب به سهم خود از مسئولان، هنرمندان، دست‌اندرکاران و یکایک همکارانم در ستاد برگزاری جشنواره و تمامی افرادی که با تلاش، حمایت و پشتیبانی خود، شرایط را برای برگزاری باشکوه پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان فراهم کرده‌اند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌کنم و امیدوارم در سایه الطاف الهی همواره پیروز و سرفراز باشید.»

«هادی عامل» کارگردان و بازیگر تئاتر مطرح کرد:

جشنواره آیینی و سنتی نگاه ویتروینی و موزه‌های را از این هنر دور می کند

امکان پوست اندازی و نو شدن را دارند البته همواره از جوانان در این جشنواره حمایت شده است؛ اما بدون حمایت کافی نمی توان انتظار داشت که رشد چشمگیری را شاهد باشیم. جشنواره‌ها در یک قالب خاص مجبور به اجرا هستند. به همین خاطر، جشنواره نمایش آیینی و سنتی نیز ناچار است تن به قالب‌های رایج بدهد و کار را در فضاها و صحنه‌های تعریف شده، اجرا کند. در حالی که اغلب کارهای آیینی و سنتی، در این شکل از اجرا نمی گنجند و امکان اجرای آنان در فضاهای عمومی تر و به شکل خلاقانه تری وجود دارد.

نمایش‌های آیینی و سنتی نیازمند حضور در بطن جامعه و دل مردم هستند

عامل خاطر نشان کرد: به نظر من، ما می توانیم اجرای نمایش‌های آیینی و سنتی را از محدودیت اجرا در تالار وحدت یا سالن سنگلج دور و کار را بین مردم اجرا کنیم تا بیشتر سنت‌ها و آیین‌هایمان، به مردم معرفی شود. در واقع، می توان برای ایرانی تر شدن این جشنواره و همراه شدن با رنگ و بوی آیینی و سنتی، تلاش کرد، البته این امر، منوط به همکاری بیشتر بخش‌های مختلف است. در هر صورت، معتقدم این جشنواره یک رویداد خوب است و بخش مهمی از رزومه کاری من در آن شکل گرفته است. در نمایش خانواده هاشمی، مسعود حجازی مهر، علی عامل هاشمی، فهیمه بارانچی، مونا عباسی، فرشته محسن پور، یاسمن رضایی و سالار دریامجد، بازیگران، علی روحانی، آهنگساز، علی عامل هاشمی، کارگردان و علیرضا محبوبی به عنوان دستیار کارگردان است. بیستمین جشنواره نمایش آیینی و سنتی از ۱۴ آذر ماه به دبیری داوود فتحعلی بیگی برگزار می شود.

نمایش‌های آیینی و سنتی به عنوان یک شاخه جدی نیستیم. **تعالی نمایش‌های آیینی و سنتی نیازمند سرمایه گذاری زیر ساختی است**

این هنرمند رشد نمایش‌های آیینی و سنتی، را نیازمند سرمایه گذاری در بخش زیرساخت دانست و گفت: در این بخش، زیرساختی نداریم. یعنی تکیه‌ای که به صورت دائم و طی سال در آن تعزیه، به عنوان گونه‌های نمایشی، اجرا شود. در حالی که در سایر کشورها این نوع زیرساخت‌ها وجود دارد و حتی برخی به دنبال ثبت تعزیه (در فهرست میراث ناملموس یونسکو) به نام خود هستند. درباره سایر نمایش‌های آیینی و سنتی نظیر تخت‌حوضی، نقالی، سیاه بازی و ... نیز وضع به همین منوال است. متأسفانه حتی در دانشگاه‌های ما فضایی برای بخش نمایش آیینی و سنتی وجود ندارد و امکان تحصیل برای دانشجویان در این رشته نیست. در واقع وزارت علوم هنوز نمایش آیینی و سنتی ما را که یک عرصه بسیار گسترده و شگفت انگیز است به عنوان یک رشته نپذیرفته است به همین خاطر این امکان برای دانشجویان نیست که بتوانند نمایش آیینی و سنتی را به عنوان یک رشته و نه یک گرایش، تحصیل کنند. او تصریح کرد: بدیهی است با وجود خلأهایی که به آن اشاره کردم، نمایش آیینی و سنتی، تنها به سمینارها، ورک شاپ‌ها، اجراها و پژوهش‌هایی محدود می شود که حاصل همین جشنواره است و چندان جنبه آموزش عام برای افراد و دانشجویان را ندارد.

بدون حمایت کافی نمی توان انتظار رشد چشمگیری داشت

او ادامه داد: در صورت حمایت از جشنواره، این رشته و شاخه‌ها،

کارگردان و بازیگر تئاتر، جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی را تنها فضای موجود برای بویایی و فعالیت گونه‌های مختلف نمایش آیینی و سنتی دانست و گفت: این جشنواره نگاه ویتروینی و موزه‌ای را از این هنر دور می کند. هادی عامل بازیگر و کارگردان تئاتر از اجرای نمایش خانواده هاشمی در بیستمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی خیر داد و گفت: نویسنده و کارگردان این اثر، برادر علی عامل هاشمی است و من نیز در بخش کارگردانی، همراه او بودم. علاوه بر این در این اثر به عنوان بازیگر، تهیه کننده و طراح هم حضور دارم. او افزود: قرار بود در اردیبهشت ماه کار را اجرا کنیم اما بنا به دلایلی چون قرنطینه و کرونا، کار در خرداد طی ۲۰ شب در تماشاخانه سنگلج اجرا شد. در حالی که قرار بود ۴۸ اجرا داشته باشیم اما به دلایلی که ذکر کردم، کار عملاً ناقص باقی ماند. این هنرمند، جشنواره نمایش آیینی و سنتی را رویدادی مهم خواند و گفت: از دومین دوره این رویداد به همراه گروه تئاتر پاپتی‌ها در این جشنواره حضور داشتیم. از آن گذشته در زمینه نمایش‌های آیینی و سنتی همواره به شکل جدی فعالیت داشته و حتی در این جشنواره نوزدهم به عنوان داو، در بخش‌های مختلف حضور داشتیم و کارهای اجرایی نیز، در کنار اساتید خودم داشتیم. عامل درباره داستان این نمایش، بیان کرد: این نمایش یک قصه شخصی، و درباره خانواده‌ای است که در بخش نمایش‌های آیینی و سنتی، فعال هستند.

جشنواره نمایش آیینی و سنتی عامل مهمی در بویایی این گونه تئاتری است

وی جشنواره نمایش آیینی و سنتی را عامل مهمی در بویا نگاه داشتن این گونه تئاتری دانست و اظهار کرد: این جشنواره نقش مهم و پررنگی در حفظ و اشاعه نمایش‌های آیینی و سنتی دارد زیرا این رویداد همیشه سعی کرده که نگاه ویتروینی و موزه‌ای را، از این هنر دور کند و فضای این نوع از نمایش‌ها را بویا و فعال نگاه دارد. علی عامل ادامه داد: به همین دلیل نیز این جشنواره اهمیت بسیاری برای حضور جوانان قائل و لازم است به جای هر دو سال، برای برگزاری هر ساله این رویداد، برنامه‌ریزی شود؛ زیرا این جشنواره، تنها رویدادی است که به گونه‌های مختلف نمایش آیینی اهمیت می دهد و ما در هیچ رویداد دیگری، حتی در جشنواره تئاتر فجر نیز شاهد حضور

خوشبختانه یا متاسفانه بازیگران مشغول کارند!

تازگی گروه بازیگران این نمایش معرفی شدند. آدینه و مرزبان، هر دو پیش از کرونا دست به کار اجرای نمایش های تازه خود شدند. گلاب آدینه تمرین های خود را با گروه بزرگی از بازیگران جوان که هنرجویانش هستند، آغاز کرد اما او نیز مانند دیگر همکاران خود ناچار شد در دوران کرونا تمرین این اثر نمایشی را چندین بار متوقف کند. در این میان بازیگران متفاوتی نامزد بازی در این نمایش شدند اما تعطیلات پیاپی تئاتر با اوج گیری هر باره کرونا، روند تمرین این نمایش را دچار مشکل کرد تا اینکه چندی پیش از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر اعلام شد که این اثر نمایشی با بازی جلیل فرجاد، امیر غفارمنش، نورا هاشمی، رضا عمرانی، گلشید بحیرایی و مرتضی امینی تبار روی صحنه خواهد رفت.

اما داستان اجرای نمایش «دکتر نون زنتش را بیشتر از مصدق دوست دارد» به کارگردانی هادی مرزبان از این هم پیچیده تر است. این کارگردان بیش از ۱۵ سال است که این نمایشنامه را زیر سر دارد، نمایشنامه ای که اقتباسی است از داستانی به همین نام نوشته شهرام رحیمیان. مرزبان در آغاز قصد داشت این نمایش را با بازی زنده یاد جمشید مشایخی روی صحنه بیاورد که اجرای این اثر در زمان حیات این هنرمند به دلیل گیر و گرفت های اداری میسر نشد. او در این مدت نمایش های دیگری روی صحنه آورد ولی رویای «دکتر نون» دست از سرش برنداشت و این بار برای اجرای این نمایش با رضا کیانیان به توافق رسید. تمرین ها آغاز شد و قرار بود این اثر نمایشی زمستان ۹۸ در تالار وحدت روی صحنه برود اما تمرین آن چند روز پیش از اعلام رسمی ورود کرونا متوقف شد و با ورود این مهمان ناخوانده هم طبیعی بود که پرونده اجرای این نمایش هم برای مدتی بسته شود. پس از آن هادی مرزبان با فرهاد آیش گفتگو کرد اما حضور این بازیگر هم شدنی نشد. مهدی فخیمزاده و امین زندگانی دیگر بازیگرانی بودند که مدتی در تمرین های این نمایش حاضر شدند ولی تعطیلات پیش بینی نشده کرونایی و عقب افتادن اجرای این اثر نمایشی، سبب شد که این دو بازیگر هم، گروه اجرایی «دکتر نون» را ترک کنند. کار تئاتر هرگز برای عوامل آن درآمد آنچنانی نداشته است. در بسیاری از موارد دیده ایم که فعالان این رشته در پروژه های تصویری کسب درآمد می کنند تا بتوانند به فعالیت دلی خود در تئاتر ادامه بدهند. در این میان تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر به عنوان یکی از سالن های بزرگ تئاتر مدت هاست که در سکوت به سر می برد. اجرای نمایش های پر بازیگر همواره پر در دسر بوده و در دوران دشوار کرونا این مساله به مراتب بیشتر هم شده است. این روزها که حتی اغلب اهالی سینما هم برای تولید سینمایی، چشم انداز مالی مشخصی ندارند، ساخت سریال در پلتفرم های تازه، به امکانی مطمئن برای کسب درآمد تبدیل شده است. بنابراین طبیعی است با حجم بالایی که تولیدات شبکه نمایش خانگی پیدا کرده، کارگردان های تئاتر برای یافتن بازیگران مورد نظر خود دچار معضلاتی جدی تر هم بشوند.

کانات کمبود بازیگر مناسب در تئاتر ما مساله ای پر سابقه است که اتفاقاً فقط مشکل کارگردان های جوان و ناشناخته نیست بلکه بزرگ ترین کارگردانان ما هم با آن رو به رو بوده اند. از همان دوره که استادانی مانند زنده یاد حمید سمندریان بعد از اتمام تحصیلات خود به ایران بازگشتند، این معضل در تئاتر ما وجود داشته و در خاطرات این هنرمندان می خوانیم که گاه به دلیل نبود بازیگر مناسب، ناچار شده اند از خیر اجرای یک نمایشنامه قدرتمند بگذرند.

در حال حاضر هم با وجود خیل پر شمار دانش آموختگان بازیگری که از دانشگاه ها یا آموزشگاه های آزاد فارغ التحصیل می شوند، همچنان با معضل بازیگر رو به رو هستیم ولی این مساله حالا شکل و شمایل دیگری پیدا کرده است. اگر در گذشته یک کارگردان موفق نمی شد برای بعضی از نقش ها بازیگر مناسبی پیدا کند، امروز، مشکل اصلی نبود بازیگر نیست بلکه مساله این است که بیشتر بازیگران در پروژه های دیگر مشغول به کار هستند و کارگردان یا باید مدت ها منتظر آمدن آن بازیگر بماند یا ناچار است آرمان گرایی خود را کنار بگذارد و به حضور بازیگران دیگری راضی شود. در یکی دو سال اخیر، کرونا هم به سهم خود به این مساله قدیمی دامن زد و مشکلات تازه ای را پیش روی کارگردانان تئاتر قرار داد. کسانی که پیگیری خبر های تئاتر بوده اند، می دانند که در این دوران کارگردان هایی مانند گلاب آدینه و هادی مرزبان به عنوان دو کارگردان شناخته شده تئاتر کشور چگونه با مساله یافتن بازیگر مناسب رو به رو شده اند. هر دو کارگردان قرار است در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه بروند. تاکنون چند بار تاریخ اجرای نمایش های آنان تغییر کرده است. در این میان جای شکرش باقی است که طلسم اجرای نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی گلاب آدینه در حال شکسته شدن است و به

پیام دبیر جشنواره تئاتر خیابانی مریوان در آستانه برگزاری این رویداد

در آستانه برگزاری پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان: عبید رستمی، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان و دبیر این رویداد پیامی منتشر کرد.

در آستانه برگزاری پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان، عبید رستمی، مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کردستان و دبیر پانزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان پیامی منتشر کرد که متن آن بدین شرح است. «خیابان همواره صحنه مهیجی برای نمایش ماجراهای پیچیده و موقعیت‌هایی ویژه بوده است که ارزش‌های انسانی را به مخاطبان خود عرضه کرده. موقعیت‌هایی ساده و به مراتب انسانی که ناشی از منش و روحیه حق‌طلبی و حقیقت‌جویی است و تجلی تجمیع نیروهای عظیم برای پاسداشت اصول اخلاقی ازلی و ابدی بوده است که بشر را در سرتاسر زندگی ملتزم و متعهد به حفظ و اشاعه آن می‌کند. بزرگترین و به گمانم مهیج‌ترین امری که می‌توان در تئاتر خیابانی به منصفه ظهور رساند و به مخاطب فهیم و آگاه عرضه کرد بیان موقعیتی است که حکم منادی و دعوت کننده دارد برای ساختن جامعه‌ای بهتر و ارائه پیشنهاد و راه‌حلی عمیقاً انسانی که در پیش پای ما می‌گذارد تا خود تصمیم بگیریم چگونه می‌توانیم بالاترین درجه تمامیت انسانی خودمان را برای رسیدن به جامعه‌ای پویا و ایده‌آل وارد عمل کنیم. جهت روشن کردن حقایقی که زنگار کربه پلشتی‌هایی چون جنگ، فقر، نابرابری، جهل و تعصب، دروغ و فریب و هرآنچه که زشتی و ناپاکی آن را احاطه کرده است و تلاش برای زدودن این زنگار و به کرسی نشاندن حقانیت مفاهیم والا و ارزشمندی چون صلح، عدالت، حقیقت‌طلبی، راستی، مهربانی، هم‌رنگی، اتحاد، یکدلی و... همانگونه که در هر دوره از تاریخ پرفراز و نشیب تئاتر، هنرمندان همواره آینه تمام‌نمای جامعه خود بوده‌اند و مسائل و معضلات زیست بوم خود و بلکه جهان را بیان کرده‌اند. دیار کهن و میهن عزیز ما نیز همیشه کامیابی‌ها و ناکامی‌ها و مسائل خاص خود را داشته است و جشنواره بین‌المللی تئاتر خیابانی مریوان فرصت مغتنم و محترمی بوده و انشالله خواهد بود تا خانواده بزرگ تئاتر و اهالی شریف و نجیب تئاتر خیابانی بالاخص، موقعیت‌های عمده و اصلی این مسائل را انتخاب و دل‌مشغولی خود کنند و با عبور دادن از صافی ذهن آگاه و وجدان بیدارشان، با زیبایی‌شناسانه‌ترین حالت ممکن، زبان گویای هنر میان عامه مردم و در کف خیابان مطرح و ارائه کنند. باشد که از این راه تئاتر خیابانی بتواند طنین و تأثیر خود را بر همگان بگذارد و تماشاگران گوناگون خود را با مشغله‌های ذهنی متنوع و مطالعه‌های مختلف، متأثر از پیام‌های هنرمندانه انسانی خود کند.